

Roj bi Roj TV dest bi dike...

Li roja xwe xudî derkevin...

Bo alkariya we / yardımlarınız için:

ROJ TV A/S
Danske Bank
IBAN: DK 3530003543913855
SWIFT/BIC: DABADKKK

Mesopotamia Broadcast A/S
Danske Bank
IBAN: DK7930003543913839
SWIFT/BIC: DABADKKK

DANİMARKA'DA YAPILACAK YARDIMLAR İÇİN
ROJ DKK Støttekonto
Danske Bank: 3543-3543881376

İçindekiler...

- Sf. 2 Editör'den
- Sf. 3/5 Kültürümüzü, kimliğimizi ve siyasi irademizi onurluca temsil edelim
Ahmet Çelik, YEK-KOM Başkanı
- Sf. 6/8 Beziehungen zwischen Türken und Kurden in der jüngsten Vergangenheit
Niyazi Öztaş, Vorstandmitglied von YEK-KOM
- Sf. 9 Kongra KON-KURDê
- Sf. 10 Erklärung zur Festnahme von Nizamettin Toguc
- Sf. 11 Cejna Zimanê Kurdî
- Sf. 12 3. YEK-KOM Kadın Konferansı
- Sf. 13 Sol Parti'den YEK-KOMa Ziyaret
- Sf. 14 Li ser cezayê îdamê / Feleknas Uca
- Sf. 15 Gençlik Üzerine Görüşler / Abdullah Efe
- Sf. 16 Kürt Gençlerinin Paris Turnesi
- Sf. 17 Erklärung zur Demonstration-Kundgebung gegen Kriegsverbrechen
- Sf. 18/20 Almanya'da Göçmenler - 2 / Yüksel Koç
- Sf. 21 Cejna Laliş pîroz be
- Sf. 22 Erklärung zum internationalen Komplott: 9. Oktober
- Sf. 23 Çocuklarımızdan ne istiyorsunuz? / Av. Reyhan Yalçındağ
- Sf. 24/25 18. Kürt Kültür Festivali
- Sf. 26 Erklärung zum Weltfriedenstag: 1. September
- Sf. 27/28 Erklärung zum Verbott von Roj TV
- Sf. 29 228 Kürt Kurumunun Ortak Açıklaması
- Sf. 30 Etkinlikler
- Sf. 31/32 Hukuk Danışma

Editör'den

Merhaba

Kürdistan, Türkiye ve Avrupa'da çok yoğun ve hızlı gündemlerin yaşandığı bir süreçte yeni bir bültenle sizlere merhaba diyoruz.

Kürdistan'da devletin başta askeri operasyonlar olmak üzere, Kürt siyasetçilere yönelik tutumu ve güven vermeyen yaklaşımlarına karşı barışta ısrar eden Kürt özgürlük mücadelesi barıştaki samimiyetini ateşkes sürecini 2011 genel seçimlerine kadar uzatarak net bir şekilde gösterdi.

Bu arada avrupada da Kürt sorununun çözümü ve Kürt halk Önderi Sayın Abdullah Öcalan'ın şartlarının iyileştirilerek , muhatap alınması yönünde ki girişimlerde sürecin önemli yanlarıydı.

Kürt Halk Önderinin barış ve çözüm yönünde ki girişim ve ısrarları, Özgürlük hareketinin buna paralel yaklaşımları sonuç vermiş ve artık Kürt sorununda müzakere sürecinin başladığı bir döneme girmiş bulunuyoruz.

Bu dönem örgütlü güçlerden, sıradan yurtseverlere kadar bütün Kürt halkına daha çok sorumluluklar yüklemekte ve barış mücadelesini bulunulan her alanda ve zeminde daha çok yükseltmek gerekmektedir.

Bültenimizin bu sayısında sizlere federasyonumuzun geride kalan 3-4 aylık süreçte ki faaliyet ve etkinliklerinin bir özetini sunarak başta üyelerimiz olmak üzere halkımıza sunduğumuz bir raporumuz olma özelliğini taşıyor.

Kuşkusuz bu etkinliklerden en önemlisi avrupada artık geleneksel hale gelen Uluslararası Kültür festivali oldu. Yine Avrupada ki Kürt demokratik Platformunun 'Demokratik özerklik' kararını destekleyen açıklaması, Federasyonumuzun kadın kollarının gerçekleştirdiği Kadın Konferansı, Konfederasyonumuzun kongresi ve aldığı kararlar bültenimizin bu sayısında yer alan önemli yazılardan.

Federasyon yönetimindeki arkadaşlarımızın başta göçmenlik olmak üzere, gençlik ve avrupa daki Kürtlerin sorunları üzerine kaleme aldıkları yazılarında ilgiyle okunacağından eminiz.

Geride bıraktığımız süreçte Kürt halkının sesi soluğu olan Roj TV'ye yönelik yaklaşımlara karşı Kürt halkının duyarlılığı ve protestoları, yine bir çok etkinlik bu sayımızda yer alan yazılardan.

Federasyonumuzun gündeme yönelik açıklamaları ile sayfalarımıza konuk ettiğimiz Feleknas Uca, Reyhan Yalçındağ gibi yazarlarımızın yazıları da sayfalarımızda yer buluyor.

2010'nun son çeyreğini yaşadığımız ve bütün bu gelişmelerin barışçıl bir çözüme evrildiği günlerde yeni bir sayıda buluşmak dileğiyle.

*Ahmet Çelik
YEK-KOM Başkanı.*

Kültürümüzü, kimliğimizi ve siyasal irademizi onurluca temsil edelim!

Kürt Halk Önderi Sayın Abdullah Öcalan'ın 11 yılı aşkıdır ağır tecrit altında esir tutulmasıyla sonuçlanan uluslararası komplonun başlangıç tarihi olan 9 Ekim 1998'in 12. yıldönümünü yaşadığımız bugünlerde, her ne kadar yeni yöntemlerle sürdürülmek istense de, komplo büyük oranda boşa çıkarıldığı gibi, halkımızın özgürlük mücadelesi çözüm aşamasına gelmiş bulunmaktadır.

Nitekim çözümün arifesini yaşadığımız bu süreç, halkımızın sorunun barışçıl siyasi çözümüne yönelik tüm çabalarına rağmen, aynı zamanda Kürdistanı işgal eden güçlerin de boşa çıkarma, tasfiye amaçlı kirli ittifaklarını güçlendirme arayışlarına da sahne olmaktadır. Dolayısıyla böylesi süreçlerin karakterinden kaynaklı olarak mücadele tek bir doğrultuda ve tek boyutlu bir biçimde ilerlememektedir. Bundan dolayı mücadele yöntemleride çeşitlilik arz etmektedir; siyasi barışçıl çözüm kadar, çatışmalı dönemin her zamankinden daha fazla gelişebilme olasılığı da güçlüdür.

Ancak şu gerçeklik artık herkes tarafından görülmektedir ki; geleceğini „Demokratik Özerklik“projesi çerçevesinde, kendi özyönetim sistemiyle belirleme sürecine giren Kürt halkının varlığını artık inkar edemeyeceklerini anlayan gerici-sömürgeci güçler, özellikle de başta AKP hükümeti ve Türk devleti, özü itibarıyla bunu kabul etmemelerine rağmen, Kürt Özgürlük hareketini ve Önderliğini muhatap almak durumunda kalmaktadırlar. Son süreçte ortaya çıkan gelişmelerden biri de Sayın Öcalan'la Türk devleti arasında başlayan ve süren görüşmeler olmaktadır. Bu sürece ulaşılmasında halkımızın siyasi, diplomatik mücadelesi, direnişi, diline, kültürüne ve ulusal değerlerine her koşul altında sahiplenmesi, belirleyici olmuştur. En son referandumda ortaya çıkan boykot iradesi, AKP hükümeti şahsında Türk devletini böylesi bir sürece girmeye mecbur bırakmıştır.

Ancak süreç; yukarıda da belirtildiği gibi Kürt sorununun demokratik ve siyasal çözümüne olduğu kadar, AKP hükümeti ve Türk devletinin zihniyet ve karakteri nedeniyle, şiddet ve imha politikalarına da açık bir durumdadır. Bu süreç asıl olarak tarafların birbirini sınıdığı, şartlarını ortaya koyduğu, bu anlamda tarafların kendi çözümünü de dayattığı bir özelliğe sahiptir. O yüz-

den sürece ilişkin yanılı bazı değerlendirmelere de düşülmemesi gerekmektedir. Süreç karşısında ne karamsar, ne de tehlikeleri görmeden iyiniyetli yaklaşmak doğrudur. İnkâr ve imhaya karşı direnişimizi yükselttiğimiz, ulusal birliğimizi güçlendirdiğimiz, siyasi temsilcilerimize bağlılığımızı güçlendirdiğimiz sürece, sömürgeci güçler irademizi tanımak ve ona göre kendilerini yapılandırmak durumunda kalacaklardır.

Bu açıdan Kuzey Kürdistan'da başlatılan anadilde eğitim kampanyası çerçevesindeki 'okul boykotları', mahkemelerde Kürtçe savunma yapma „Demokratik Özerklik“ ilanının pratikleştirildiğini ve bu temelde yürütüldüğünü göstermektedir. „Demokratik Özerklik“projesi, sınırları aşan bir proje olduğundan, kapitalist modernite güçlerinin de her alanda yönelimlerinin devam edeceğini bilerek hareket edilmesi gerekmektedir.

Bu durum bulunduğumuz coğrafya açısından daha da önemlidir. Yine, halkımızın buradaki yasal meşru kurumları olan derneklerimizin rolü, misyonu ve görevleri açısından sorumluluklarımız her zamankinden daha fazla artmış bulunmaktadır.

Gelinen aşamada, siyasal sürecin yakıcılığıyla da bağlantılı şekilde, federasyon ve dernek yönetimleri olarak, kurumlarımızın mevcut gidişatlarına dur demek zorundayız. Aksi halde, bir yandan süreçle bağlantılı olası dış yönelim ve zorlamalar, bir yandan da halkımızın çok yönlü ihtiyaç ve beklentileri karşısında, daha da etkisizleşip daralmak durumunda kalabiliriz.

Bununla bağlantılı olarak, ülkede halkımız tarafından öz yönetim gücü olma, dil ve kültürünü koruyup

geliştirme konularında yoğun bir mücadele ve hareketliliğin yaşandığı bu dönemde, sahamızda da artık sadece genel olarak izleyici ve destekleyici konumundan çıkmamız gerekmektedir. Federasyon ve dernekler olarak, bizim de burada çeşitli aktivitelerle ülkedeki gelişmeleri en görkemli şekilde sahiplenmemiz ve mücadeleye güç vermemiz gerekiyor. Yine, halkımızın bu taleplerini, aktivitelerin anlam ve hedeflerini, sistemin inkarcı zihniyetini bulduğumuz ülkelerdeki kamuoyuna, ilgili kurum ve kuruluşlara anlatma görevimiz bulunmaktadır.

Aynı zamanda, anadilimizi buradaki kurumlarımız, işleyişimiz, halkımız arasında da kullanma, öğretme, ilgili kurumlar nezdinde eğitim ve kamu hizmetlerinde kullanılmasını sağlama gibi girişim ve çalışmalarımıza hız vermemiz lazım. Genel siyasal süreçle bağlantılı olarak, bulunduğumuz ülkenin Kürt sorununa yaklaşımını ayrıca irdelemekte yarar vardır.

Almanya'daki neoliberallerin başlattığı sosyal ırkçı tartışma, Almanya kamuoyunu zehirlemeye devam etmektedir. Görüldüğü kadarıyla egemen güçler, küresel krize müdahaleci tedbirlerle karşılık vererek, yeni "tasarruf paketleri" ile sosyal politik alanda gerçekleştirilecek kısıtlamaların doğuracağı olası toplumsal direnişi zayıflatmak ve mağdur durumda olanları birbirine düşürmek için kamuoyunu bilinçli bir şekilde yanlış yönlendirmeye devam etmektedirler. Göçmenleri ve yoksulları yaşamın her alanından dışlayan, ardından da göçmen ve yoksulların bir "tehdit potansiyeli" teşkil ettiğini iddia eden neoliberaler, burjuva demokrasilerini otoriter diktalar haline getirme yolunda ilerliyorlar.

Alman hükümeti ve güvenlik güçleri yabancılara yönelik yaptıkları uygulamalarla kendi yasalarında belirtilen demokratik hakları açıkca ihlal etmektedirler. Almanya çok kültürlü ve toleranslı bir göçmenler ülkesi olabilecek mi? Yoksa mevcut Neoliberalerin dayattığı entergrasyon adı altında asimilasyon yada kriminalleştirme-ötekileştirme eğilimi ve anlayışını devam mı ettirecek? Bu konu alman ve yabancı kamoyunda uzun süreden beri tartışılıyor ve tartışılmaya devam edeceğe benziyor. Ama konumuz bu olmadığı için şimdilik bunun detaylarına girmek istemiyoruz.

Esas konumuz Alman devleti ve Almanya'da yaşayan Kürtlerdir. Alman Hükümetlerinin göçmen politikalarındaki antidemokratik yaklaşımları bilinmektedir. Bu yaklaşım Kürtler sözkonusu olunca daha da belirginleşiyor ve neredeyse iki kat daha antidemokratik hal alıyor. Onların bu politikaları Kürdistan'ı işgal eden sömürgeci güçlerin politikalarını da aşan düzeydedir. Daha inkarcı

ve baskıcıdır. Hatta bazı yönelimleri sömürgeci güçleri bile aratmayacak düzeydedir. Mesela; Kürtler diğer yabancı halklara tanınan sosyal, siyasal, kültürel ve kamusal haklardan mahrum bırakılmaktadırlar. Açıkcası Kürtler birlikte yaşadıkları toplumdan dışlanmaktadır.

Özellikle Almanya'nın Türk devleti ile siyasal ve ekonomik anlaşmaları ekseninde halkımıza yönelik geliştirdiği hukuksal ve siyasal baskılar hergün giderek artmaktadır. Kürtlere ait ev, dernek, iş yerleri ve kurumlara yönelik aramalar, işlevsiz bırakmalar, bireylere yönelik kriminalize etme çabalarıyla sonuç alınmaya çalışılmaktadır. Kısacası Kürtler üzerinde siyasal ve psikolojik baskılar katlanılmayacak düzeye varmıştır.

Tüm bunlarla hedeflenen duyarlı ve kendi kimliğine sahip çıkan Kürtler üzerinde psikolojik baskı kurmak ve onların beyinlerine, yüreklerine ve ruhlarına müdahale etmektir.

Alman egemen güçleri adeta Kürt halkının kimi kendilerine ulusal önder kabul edeceklerini, hangi sembollerini taşıyacaklarını, hangi sloganı atacağını, hangi felsefeyi ve ideolojiyi benimsiyeceğini "biz belirleriz" demeye getirmektedir. Hatta daha da ileri giderek hangi federasyona ve hangi derneğe üye olacağını "biz belirleriz" diyorlar. Buna benzer bir çok örnek vermek mümkündür. Bununla biz Kürtlere dayatılan, özünden kopmuş, kendini bilmeyen iki yüzlü bireyler topluluğu oluşturmaktır. Daha somut ifade edersek; "Kürt Halk Önderi Sayın Öcalan'ı ulusal önder olarak görmeyeceksiniz, Biji Serok Apo sloganı atmayacaksınız, YEK-KOM'a bağlı derneklere üye olmayacaksınız. Bunları yerine getirdiğiniz zaman size vatandaşlık hakkını veriyoruz" diyorlar.

Öte taraftan bu insanlar Türk devletinin yürüttüğü kirli savaşın mağdurları olarak buraya gelmediler mi?

Oturum hakkı için bu kişilerden Alman makamları ne kadar PKK sempatisini olduklarını ispat etmelerini istemedi mi? Buna dayanarak onbinlerce insanımızın ilticacı kabul edilmedi mi?

Alman makamlarının çelişkili durumları anlaşılır gibi değil; Bir yandan 'siz ne kadar politiksiniz' diye soruluyor, diğer yandan da 'niye politiksiniz veya politika yapıyorsunuz' diye sorguluyor yargılıyorlar.

Şimdi soruyoruz;

Kürtleri kendi iradeleri ile üye oldukları Kürt kurumlarından istifaya zorlamak, kendi yasalarınıza ve insan

hak ve hukukuna aykırı değil mi? Sosyal ve kültürel olarak kendini özgürce ifade ettiği kurumundan istifade etmek zorunda bırakılma, Alman vatandaşlığına geçmenin kıstası olarak kullanması ne kadar etikdir?

Kendini bilmeyen veya inkar eden bir kişinin bırakın devleti, Alman halkına ve toplumuna ne gibi katkıları olabilir? Burada suçlu olan ve yalana zorlananın Kürtler olmadığı açıktır. Bunu dayatan Alman makamları ve politikacılarıdır.

Alman devletinin insan haklarının özüne aykırı politik yaklaşımları Alman yasalarına, halkına ve kültürüne zarar vermiyormu?

Aynı zamanda Kürtlerin şahsında insanlığa karşı suç işlenmiyormu?

Alman devletinin biz Kürtlere uyguladığı bu politikalarına karşı, kültürümüzü, kimliğimizi ve siyasal irademizi onurluca temsil ederek, yasal ve hukuksal zeminde herkese tanınan ve uygulanan hakların bizim içinde geçerli olmasını istemek, doğal hakkımız değil midir?

Almanya'da büyük bir göçmen grubunu temsil etmemize ve örgütlü demokratik bir kitle örgütü olmamıza rağmen, Almanya'daki STÖ'ler ve ilgili kurumlar üzerinde yeterli ve hakettiğimiz düzeyde bir etki yaratığımız söylenemez.

NRW seçimleri de açıkça gösterdi ki, bizlerin iyi bir örgütlenme ve çalışma ile Almanya'daki politikaları etkileyecek güçte olduğumuz ispatlanmıştır.

Almanya'da 800.000'nin üzerinde Kürdistanlının yaşadığı tahmin edilmektedir. Bunların yaklaşık 300 000'den fazlasının Alman vatandaşlığına geçtiği tahmin ediliyor. 25.000'nin üzerinde esnaf ve işveren, binlerce öğrenci, akademisyen ve meslek sahibi kalifiye işçi olarak çalışmaktalar. Bunlar Alman ekonomisine, kültürüne ve yaşamın her alanına katkı sunmaktadırlar. Buna rağmen Kürtler Alman makamları tarafından halen Pers, Arap ve Türk olarak tanımlanmaktadırlar. Kürtler üzerindeki ayrımcılık tüm hızıyla devam etmektedir.

Bu temelde, Göçmen halklara tanınan demokratik-yasal haklardan yararlanmaya, işsizlik, mültecilik, entegrasyon, çocuk, gençlik, kadın, emeklilik, ırkçılıkla mücadele, dayanışma vb. konularda hem Almanya'da

yaşayan Kürtlerin, hem diğer göçmen gruplarının ve hem de Alman toplumunun karşı karşıya kaldığı sorunların çözümü için ortak platformlar oluşturma ve birlikte demokratik mücadeleyi yürütmek, en doğru yaklaşım olacaktır.

Biz Kürtlerin bunun için yapması gereken ilk iş örgütlenmektir. Bulduğumuz her yerde Kürt derneklerine ve kurumlarına resmi üye olmak, olası durumlarda hukuk dışı yaklaşımlara karşı her yerde dayanışma inisiyatifi gibi komiteleri geliştirmek, hatta potansiyelin olduğu yerlerde savaş mağdurları veya kriminalize mağdurları adı altında yeni dernekler açarak, örgütlü hale gelmek mümkündür. Göçmen gurupları, STÖ'ler ile ortak hareket etmeyi esas almalıdırlar. Kiliseler ve insani kurumlarla dayanışmayı geliştirmek önemlidir.

Kısacası; bize dayatılan hukuksuzluğa karşı sivil toplum örgütleri içerisinde örgütlenmeyi geliştirerek, bu toplumun demokratik ve yasal haklarını iyi kullanarak mücadele etmemiz büyük bir önem arz etmektedir. Bunun için çok çalışmak temel görevimiz olmalıdır. Bunu başardığımız an, kendi kültürümüze ve kimliğimize daha çok sahip çıkacak ve onu gururla temsil etme düzeyi yakalamış olacağız.

Ahmet Çelik
YEK-KOM Başkanı

YEK-KOM e.V.

Beziehungen zwischen Türken und Kurden in der jüngsten Vergangenheit

Im Jahr 1680 stand die osmanische Armee unter der Führung von Kara Mustafa Pascha vor den Toren Wiens, nach der zeitlangen Belagerung gelang es der osmanische Armee allerdings nicht, Wiens Mauern zu durchbrechen und die Stadt zu erobern.

Die Belagerung Wiens fand vom 14 Juli bis zum 12 September 1683 statt. Unterstützt von Truppen des Heiligen Römischen Reiches Deutscher Nation konnte die Stadt von den Verteidigern behauptet werden. Dadurch wurde die Türkengefahr, die seit der Niederlage und dem Fall Konstantinopels 1453 die Europäer in Bann hielt, endgültig vorbei. Damit ist für das osmanische Reich eine neue Zeitepoche eingebrochen und der militärische Expansionskurs in Mitteleuropa ist zum Stillstand gekommen. Ab dem Zeitpunkt mussten die Türken um die Gebietsverluste bzw. Abspaltung der eroberten Gebiete bangen. Die Geschichte hatte einen neuen Verlauf genommen und dem Zerfall des osmanischen Reiches stand nichts im Wege.

Dieser Niedergang des osmanischen Reiches hatte bis zum ersten Weltkrieg seine Höhen und Tiefen, hat sich aber mit der Teilnahme am ersten Weltkrieg neu gewendet. Denn aufgrund der politischen und wirtschaftlichen Verhältnisse in Europa war ein Weltkrieg nicht vermeidbar. Da das osmanische Reich finanziell hoch verschuldet war und fast seine ganze Finanzaktivitäten seit 1881 von einem internationalen Finanzausschuss verwaltete, waren die Türken gezwungen, sich auf Seite der Deutschen am ersten Weltkrieg zu beteiligen. Der Erste Weltkrieg wurde von 1914 bis 1918 in Europa, dem Nahen Osten und Afrika ausgetragen und kostete 17 Millionen Menschenleben.

Der Krieg wurde zunächst zwischen den Mittelmächten, dem Deutschen Reich und Österreich-Ungarn auf der einen Seite

und den Alliierten Frankreich, Großbritannien und Russland sowie Serbien auf der anderen Seite ausgetragen. Nach dem vierjährigen Krieg kam es zum Waffenstillstand und zu den Friedensverhandlungen von Mudros. Der Waffenstillstand von Mudros führte zum Ende des Kampfes zwischen dem Osmanischen Reich und den Alliierten Großbritannien, Frankreich, Italien und Japan repräsentiert durch Großbritannien.

Mit der Unterzeichnung des Waffenstillstandes gaben die Osmanen ihre verbliebenen Stellungen außerhalb Anatoliens auf und übertrugen den Alliierten die Berechtigung, Festungen zu übernehmen, die Dardanellen, den Bosphorus, Istanbul alle Häfen, Eisenbahnverbindungen, Funkverkehr und die gesamte Flotte an der anatolischen Küstenlinie zu kontrollieren. Die osmanische Armee wurde abgerüstet und türkische Häfen, Eisenbahnen und die Kontrolle anderer strategischer Gebiete wurden den Alliierten überlassen. Nachdem der Friedensvertrag von Mudros in Kraft getreten ist, gingen den Türken die seit der Gründung des osmanischen Reiches eroberten Gebiete verloren.

Von diesem Zeitpunkt an standen die Türken einer enormen Aufgabe gegenüber, und zwar retten, was zu retten ist. In diesem Zusammenhang hat sich die Geschichte wiederholt und die Türken brauchten erneut Verbündete, um ihre Souveränität und Unabhängigkeit zu erlangen. Wie es bereits im Jahr 1071 geschah, hatten die Türken mit der Hilfe von Marwaniden (kurdische Dynastie) Byzanz geschlagen und jetzige anatolische Gebiete erobert. Diesmal ging es um die Wiedergeburt bzw. aus den Trümmern des osmanischen Reiches einen neuen Staat zu gründen und die Bedrohung der Vernichtung zu beseitigen.

Gleichzeitig wurde der erste Weltkrieg für die unterdrückten Völker ein Hoffnungsschema, viele Völker haben am Ende des ersten Weltkrieges ihre Unabhängigkeit erlangen zu können. Nur waren die Kurden für diese existenzielle Aufgabe nicht bereit, um die Gelegenheit zu nutzen und unter diesem freien Himmel einen eigenen Staat zu gründen. Dies kam den Türken zu gute und diese hatten die Gunst der Stunde gut ausgenutzt, um die Kurden wiederholt auf ihrer Seite gegen die Alliierten als Verbündete zu gewinnen. Die islamische Seele der Kurden hat für diese Zusammenarbeit eine wichtige Rolle gespielt. Diese Aufgabe wurde von Anfang an von Mustafa Kemal Atatürk übernommen und durchgeführt.

Nachdem er über Seeweg die Hauptstadt Istanbul verließ und in die Hafenstadt Samsun gekommen war, nahm er mit

den kurdischen Fürsten Kontakt auf und versuchte, sie für den Befreiungskrieg zu überreden. Zuerst informierte Atatürk am 28. Mai 1919 die 4 einflussreichsten Großgrundbesitzer in kurdischen Gebieten über das Vorhaben und gleichzeitig versicherte er, dass er im Namen des Sultans handle. Außerdem informierte er in einem Telegraf an Herrn Cemil Paschazade in Diyarbakir (Amed) ihn über die politischen Aktivitäten der Engländer und warnte ihn vor einer Spaltung der beiden Volksgruppen beziehungsweise Türken und Kurden.

Auf der internationalen Ebene wurden die Bolschewiken als verbündete gewonnen und gleichzeitig versicherten diese den Türken (Atatürk), unter keinen Umständen in Anatolien den Unabhängigkeitswillen der Armeniern und Kurden zu unterstützen.

Durch diese außen- und innenpolitischen Beziehungen waren für den Befreiungskrieg erforderliche Voraussetzungen geschaffen und der Krieg mit Hilfe von Kurden und anderen Minderheiten gegen die Alliierten anfangen. Natürlich wurde von Seite der Türken bzw. der Führungselite immer betont, dass die nach der Befreiung ausgerufene Republik den Türken und Kurden gehören werde. Parallel zu diesen Aussagen spricht Atatürk bei einem Interview mit den Journalisten im Provinzstadt Manisa von Autonomie für die Kurden. Später hat es sich nach der Beendigung des Krieges alles für die Kurden als leere Versprechungen erwiesen. Wie üblich standen die Kurden schon wieder mit leeren Händen da und der Traum auf einen eigenen Staat war verpasst.

Inzwischen wurde am 30 Dezember 1918 in Istanbul eine kurdische Organisation mit dem Namen TEALI gegründet. Die Gründungsmitglieder waren vornehme kurdische Familien, einige Intellektuelle und Beamte. Teali Cemiyeti - Kurdistan forderte anfangs der Rückkehr aller während des Weltkrieges vertriebener Kurden und die Entsendung kurdischer Beamte für die kurdischen Gebiete. Sie bestanden auf eine kurdische Autonomie innerhalb des Osmanischen Staates. Mit der Zeit wurden die Forderungen immer größer, so dass schon bald die Rede von einem kurdischen Staat war.

Kurz nach der Gründung der Organisation schlossen sich die in Mittelanatolien ansässigen kurdisch-alewitische Stämme, der Organisation an und kehrten zu ihren Gebieten zurück, um am Befreiungskrieg teilzunehmen. Hierbei handelt es sich um die Kocgiri-Stämme, die in Provinzstädten Sivas, Dersim, Malatya und Maras lebten. Als Wortführer haben der Seyit Riza Dersimi und Alisan Bey von Anfang an, das ganze Geschehen bestimmten bzw. eine Führungsrolle gespielt.

Im Jahr 1920 war bereits in Ankara das erste Parlament gegründet und waren auch 72 kurdisch stämmige Abgeordnete ins Parlament eingezogen. Der erste Schachzug Atatürks war über kurdischen Abgeordneten, eine Deklaration für die Weltöffentlichkeit, für den Präsident Wilson und Repräsen-

tanten der westlichen Welt zu verbreiten und die Weltöffentlichkeit davon zu überzeugen, dass die Kurden keinerlei Interesse an einem freien Kurdistan haben.

Außerdem wurden von den kurdischen Abgeordneten aufgefordert, ihren Willen für das Zusammenleben von Kurden und Türken zu bekräftigen und das kurdische Volk davon zu überzeugen. Dieses hinterlistige Vorhaben der Jungtürken hat bei den Kocgiri Stämme heftige Reaktion ausgelöst und ist es der Grund für den Aufstand betrachtet worden.

Die erste Phase begann im Juli 1920 und wurde nach Bekanntwerden des Friedensvertrages von Sevres intensiver. Sevres sicherte Kurden und Armeniern eigene Nationalstaaten zu oder zumindest Autonomie. Im November 1920 kamen die Anführer des Aufstandes in İmranlı zusammen um ihre Ziele zu formulieren. Am 8. Dezember forderten die Führer Koçgiri's in einem Telegramm an Mustafa Kemal die Einrichtung eines unabhängigen Kurdistan. Es sollte die Provinzen Diyarbakir, Mamuret ül-Aziz, Van und Bitlis umfassen. Sie beriefen sich dabei auf den Vertrag von Sèvres und drohten mit Waffengewalt. Der Aufstand hat für die Kurden eine Niederlage gebracht. Durch eine Militäraktion und mit Hilfe von Freischärler hat die türkische Republik, noch in der Gründungsphase das gesamte Gebiet verwüstet und alles in Asche in Schute gelegt. Nach dieser Tragödie wurden die meisten Kurden deportiert und der Wortführer Aliser geht nach Dersim und bleibt bis 1937 in Dersim bei Seyit Riza.

Nach der Niederlage des Kocgiri Aufstandes wurde am 10. Februar 1922 im türkischen Parlament, über Autonomiegesetz für die Kurden verhandelt. Nach heftigen Diskussionen wurde das Autonomiegesetz gegen die Enthaltung der 66 kurdisch stämmigen Abgeordneten, mit den Stimmen von 366 Volksvertretern damals angenommen. Dies geht aus einem Bericht des britischen Gesandten SIR RUMBOLD an den Außenminister LORD CURZUON hervor. Dieses Gesetz umfasst 18 Artikel, die weitgehend den Kurden in vielerlei Hinsicht Selbstverwaltung verlieh.

Der Entwurf des Autonomiegesetzes bestand aus 18 Paragraphen und lässt es sich wie folgt auf Deutsch übersetzen:

1. Das türkische Parlament gewährt für die nationale Entwicklung der Türken, den Kurden Autonomie.
2. In den von Kurden bewohnten Gebieten soll die Autorität, durch die von dem kurdischen Volk hoch angesehenen Persönlichkeiten übernommen werden.
3. Für die Verwaltung des Gebietes kann das türkische Parlament dem kurdischen Volke die Befugnis erteilen um einen Generalgouverneur zu wählen.
4. Der Gouverneur kann für 3 Jahre an der Macht bleiben, die Wiederwahl ist das dann möglich, wenn das Volk mit ihm zufrieden wäre.
5. Der Stellvertreter von Gouverneur kann ein Türke auch ein

Kurde sein und seine Ernennung und Wahl erfolgt durch das kurdische Lokalparlament.

6. Das kurdische Lokalparlament wird in den kurdischen Provinzstädten gewählt. Die Amtszeit des Parlamentes beträgt 3 Jahre.

7. Das türkische Parlament ist berechtigt, um das Finanzwesen in den Autonomiegebieten zu überprüfen.

8. Bei den Meinungsverschiedenheiten zwischen dem Generalgouverneur und kurdischem Parlament, hat das türkische Parlament dominierende Machtbefugnis.

9. Ein von Türken und Kurden ernannter Ausschuss wird die Grenze des Autonomiegebietes sowie die Zahl der Städte und Kreisstädte festlegen.

10. Bei der Rechtsprechung wird die Tradition des kurdischen Volkes berücksichtigt und für das Rechtswesen soll ein, aus Türken und Kurden bestehender Ausschuss zuständig sein.

11. In dem Autonomiegebiet sollen jährlich einmal Steuern eingenommen werden und der größte Teil davon für die Regierung in Ankara zur Verfügung gestellt werden.

12. Die Sicherheit bzw. die Durchsetzung der Gesetze soll von einer Gendarmarie – Brigade aufrechterhalten werden. Allerdings soll die Brigade von hohen türkischen Offizieren geführt werden.

13. Die türkischen und kurdischen Soldaten sollen bis der Frieden endgültig gewährleistet ist, in ihrem Dienstort bleiben. Danach können sie in ihrem Gebieten zurückkehren.

14. Nach der Herstellung des Friedens, sollen die während des Krieges enteigneten Güter versteuert werden und die Entrichtung der Steuern innerhalb von 12 Monaten folgen.

15. In Staatwesen soll die türkische Sprache offiziell eingeführt werden. Kurdisch kann in den Schulen eingeführt werden.

16. Das kurdische Parlament ist dazu berechtigt, in den kurdischen Städten in Siedlungen Hochschulen, Universitäten und Fakultäten errichten.

17. Ohne die Zustimmung des Generalgouverneurs darf das kurdische Parlament eigenes Steuerrecht einführen.

18. Ohne die Zustimmung und Genehmigung des Parlamentes in Ankara darf kurdisches Parlament keine Gesetze auf den Weg bringen bzw. erlassen.

Nach Beendigung des Krieges kam es zu einem Friedensvertrag in der Schweiz. In dem Vertrag von Lausanne, der am 24. Juli 1923 im Schloss Ouchy abgeschlossen wurde, konnte die Türkei, als Sieger im griechisch-türkischen Krieg von 1922, die Bestimmungen des nach dem Ersten Weltkrieg abgeschlossenen Vertrags von Sèvres nach ihren Vorstellungen revidieren lassen. Damit konnte die Türkei erreichen was sie erreichen wollte, dies konnte natürlich die Hände der Türken verstärken. Nun war die Zeit reif gegen die ethnischen und kulturellen Minderheiten etwas zu unternehmen.

Mit der Verfassung von 1924 wurde Grundstein für einen nationalen Staat gelegt und zwar das Türkentum unter dem Spruch (Glücklich derjenige, der sich Türke nennt) mit der neuen Verfassung verankert. Damit waren die Kurden und

die anderen Minderheiten längst in Vergessenheit geraten und eine neue Grundlage für die künftigen Konflikte verschaffen. Es dauerte nicht lange bis die Kurden kurz danach mit drei Aufständen hierauf reagierten. 1925 Scheich SAID und ARARAT – Aufstand zwischen 1926 – 1930 der die beiden Länder den Iran und die Türkei umfasste. Zuletzt kam es zum DERSIM – Aufstand, bei dem den offiziellen Angaben zufolge ca. 70 Tausend Menschen ihr Leben verloren hatten.

In den Folgezeiten hat die Türkei versucht mit allen Mitteln die Assimilationspolitik gegen die Kurden fortzuführen. Daraufhin wurde die Sprache und Kultur verboten, außerdem die Flurnamen und Ortsnamen wurden turkisiert. Dies hat bis Ende 1950 Jahren so gedauert, bis einige kurdische Intellektuelle sich gegen diese Assimilationspolitik der Türkei kritisch äußerten.

Im Jahre 1959 wurden der Schriftsteller MUSA ANTER und Seine Weggefährdete wegen eines, von ihm verdichtetes Gedicht verhaftet. Ein Jahr später hat es in der Türkei einen Militärputsch gegeben. Die Generale wussten nicht, was sie machen sollten. Denn der Putsch erfolgte auf Einweisung des amerikanischen Geheimdienstes und war es mehr oder weniger gegen sowjetischen Einfluss gerichtet. Aber die Kurden konnten davon nicht verschont bleiben, und kamen es unter den einflussreichen kurdischen Persönlichkeiten zu Verhaftungen.

Danach kam es weltweit zu der 68 Bewegung, die in späteren Zeiten die Weltpolitik beeinflussen konnte. Mit dieser weltweiten Bewegung kehrte das Gefühl des nationalen Bewusstseins bei den Kurden zurück und eine Gruppe von Jungkurden, darunter Abdullah Öcalan seine Weggefährten hatten beschlossen für die Wiedergeburt der Kurden den Befreiungskampf aufzunehmen. Bis zu diesem Zeitpunkt waren die Beziehungen zwischen Türken und Kurden von diesen Ereignissen geprägt.

Niyazi Öztas
YEK –KOM Vorstandsmitglied

16emîn KONGRA KON-KURDÊ

Kongreya me, di pêvajoyeke wisa ku di pirsgerêka Kurd de pêşketin çêdibin de tê lidarxistin. Piştî têkoşîna 30 salan, em di pêvajoyeke ku wek; 'Pêvajoya Çaremîn' tê binavkirin de ne, û ji bo çareserîyeke mayînde, berxwedaneke bi giştî, ango topyekun di rojevê de ye.

Tirkîye, Îran û Sûrîye ku dagirkerîya wan li welatê me hê dom dike, niha jî bi tifaqek qirêj, di asta herî bilind û ji her alî de êrîşî gelê me dikin. Ji alîyeke ve erdnîgarîya Kurd tê bombe kirin, operasyonên leşkerî bi berfirehî didomin, ji alîyê din ve jî, sazîyên me yên sîyasî û nûnerên wan, dîsa di serî de zarok û welatparêzên me hemû di bin zext û zorê de ne. Li metropolên Tirkîyê êrîşên 'lînçî', li Îranê îdamkirina ciwanên me berdewam in. Ligel vana, dewleta Sûrîyê jî, ji nû ve 'Kembera Ereb' kire rojevê û qirika gelê me yên li Rojava bi vê 'kemberê' dişidîne.

Asîmîlasyon-pişaftin û înkara li ser ziman û çanda kurdî, bêyî navber didome. Astengî, êrîş û zextên li hemberî têkoşîna meşrû ya gelê me, tenê ji alîyê dewletên dagirker ve bi sînor nîne. Xwe dispêrin hêzên navneteweyî. Ev êrîş, yek ji wan dewletan ku îro em Kongreya lê çêdikin û ji alîyê hin dewletên din yên Ewrûpa ve tîpêkanîn. Wekî tê zanîn, sazîyên me yên demokratîk û nûnerên wan, tenê ji bo berjewendîyên sîyasî û aborî, bi awayekî li dijî huqûqa navneteweyî hedef tîpê girtin.

Gelê Kurd, di serî de li welat, li her derê cîhanê li hemberî vê pêla êrîşan, dijberîya xwe derdixe pêş û berxwedana xwe berfireh dike. Gelê me û sazîyên wî yên demokratîk, ji bo çareserîya pirsgerêka Kurd, dixwazin serî li her cure rêbazên diyalog û aştiyane bidin. Lê, di serî de Dewleta Tirk, hemû hêzên eleqeder, dixwazin bi êrîşan pêşî li van rêbazên demokratîk bigirin. Yê ku çareserî naxwaze, yê ku alîgirê şer e, îro gelekî zelal derketîye holê ku hekûmata AKPê ye. Dewletên Îran û Sûrîyê jî, di vê mijarê de bi Tirkîyê re tam di nav hevkarîyekê kirêt de ne.

Di vê rewşê de ji bo Gelê Kurd, bilî bilindkirina têkoşîna xwe ya meşrû, ti rêyeke din nehiştine. Gelê Kurdistanê ji her demê bêhtir xwedî hêza zanebûna demokratîk, neteweyî û rêxistinî ye. Gelê me, ji bo dawî li qetlîama bi rêya îdam, lînç û zindanan bîne; ketîye nav 'Pêvajoya Çaremîn' ku ji alîyê Rêberê Gelê Kurd Birêz Evdila Ocalan ve hatî îlan kirin. Ev tê wateya; heta dawî dewama têkoşin û berxwedanê! Ev, pêvajoya parastina hebûna xwe û qezenckirina azadîya xwe ye! Ev, çareserîya bi hêz û dînamîkên xwe yên hundirîn e!

Li hemberî êrîşan, bi qasî berxwedanê, ev, tê wateya sazîbûna sîyasî, civakî, çandî û aborîya demokratîk ya bi hêzên navxweyî! Dîsa, di bingeha demokrasîyê de, xurtkirina rihê yekîtiya neteweyî ye! Ji ber ku pirsgerêk, ne tenê ya partî yan jî rêxistineke li parçeyê Kurdistanê ye, tehdît; li hemberî bi giştî welatê me, gelê me û hemû sazîyên me yên neteweyî ye! Bi pêla pêşketinan ve girêdayî, em di pêvajoyeke wisa de derbas dibin ku yan wê hemû Kurd bi hev re qezenç bikin, yan jî wê hemû bi hev re winda bikin... Ji ber vê çendê, îro pêdivîya yekîtiya gelê me, ji her demê bêhtir girîng e.

Li gorî pêşveçûnan, weke 'banîya' hemû sazîyên gelê me yên li Ewrûpa, em jî dizanin ku di 'Pêvajoya Çaremîn' de, gelekî wezîfe û berpîrsîyarîke giran li benda me ne!

Bi bawerîya; her rêber, partî, rêxistin û sazîyên bi navê gelê me tevdigerin, bersiveke erênî bidin vê pêvajoya dîrokî, em jî weke Konfederasyona Komeleyên Kurd yên li Ewrûpa- KON-KURD, bi Kongreya xwe tînin ziman; ku "Em ê jî bi awayekî çalak, ji bo her gaveke erênî û ronahî bi ser bikeve, têbikoşin"

Gulan 2010

Grenzüberschreitende Kurdenverfolgung: Drohende Auslieferung von Nizamettin Toğuş von Italien an die Türkei

Der Vorsitzende des Verbandes Konföderation kurdischer Vereine in Europa (Kon-Kurd) Hr. Nizamettin Toğuş wurde am 18. Juli im italienischen Albignasego festgenommen und befindet sich seitdem in Untersuchungshaft. Der 58-jährige ehemalige Abgeordnete der pro-kurdischen Demokratischen Partei (DEP) sei aufgrund eines türkischen Interpol Haftbefehls durch den italienischen Geheimdienst verhaftet worden.

Toğuş war 1992 gemeinsam mit Leyla Zana, Orhan Doğan und zwölf weiteren kurdischen Abgeordneten ins türkische Parlament gewählt worden. Er ist ein kurdischer Intellektueller und Politiker, der auf demokratischen und friedlichem Weg, sein Leben zur Lösung des türkisch-kurdischen Konflikts gewidmet hat. Nach der Verhaftung von Leyla Zana und weiteren Abgeordneten floh er vor der politischen Verfolgung nach Europa. In den Niederlanden bekam Toğuş politisches Asyl. Als Präsident von Kon-Kurd vertritt Nizamettin Toğuş die Interessen der in Europa lebenden Kurdinnen und Kurden und setzt sich für einen gerechten Frieden in Kurdistan ein. KON-KURD ist die europäische Repräsentanz der kurdischen Föderationen in Europa, der auch YEK-KOM angehört.

Der Konflikt in Türkei-Kurdistan ist seit den letzten Wochen eskaliert. Der NATO Staat Türkei greift zunehmend auf die Kriegspraxen der 90er Jahre zurück und vertreibt die Dorfbevölkerung aus den Grenzregionen. In den „geräumten“ Dörfern richtet die Armee Stützpunkte ein. Dorfzerstörungen, permanente Bombardierung kurdischer Gebiete und extralegale Morde stehen wieder auf der Tagesordnung. Der türkische Staat schreckt selbst nicht zurück völkerrechtlich geächtete chemische Waffen gegen kurdische Guerillakämpfern einzusetzen. Innerhalb der letzten 1,5 Jahre wurden über 2.000 Mitglieder, Funktionäre und Kommunalpolitiker der inzwischen verbotenen DTP und ihrer Nachfolgerpartei BDP sowie MenschenrechtsaktivistInnen, Frauenaktivistinnen, JournalistInnen, Anwälte und GewerkschafterInnen festgenommen. Mehr als 1.600 von ihnen befinden sich weiterhin in Haft.

Die europäischen Staaten dürfen nicht als Handlanger eines Staates fungieren, indem Menschenrechte immer noch mit Füßen getreten werden. Immer wieder wurden in den letzten Jahren kurdische und türkische Exilpolitiker in Europa in Auslieferungshaft genommen. Die EU plant nun ein Trainingsprogramm für türkische Sicherheits- und Justizbehörden, um die Auslieferung von geflohenen Oppositionellen zu ermöglichen.

Der auf der Gefängnisinsel Imrali inhaftierte Abdullah Öcalan hat jüngst die Forderung nach einer friedlichen und demokratischen Lösung der kurdischen Frage erneuert. Die prokurdische Partei für Frieden und Demokratie (BDP) setzt sich trotz aller Repressionen für einen gerechten Frieden ein. Hr. Nizamettin Toğuş ist eine weitere Persönlichkeit, die stets für eine gewaltfreie Lösung plädiert hat. Wir fordern von der italienischen Regierung und Justiz die sofortige Freilassung von Nizamettin Toğuş! Stopp der grenzübergreifenden Verfolgung von Politikerinnen und Politikern! Im Falle einer Auslieferung an die türkische Justiz droht dem politischen Flüchtling Nizamettin Toğuş, Folter und jahrzehntelange Haft. Es muss den in Europa lebenden Kurdinnen und Kurden erlaubt sein, sich frei von Angst und Verfolgung zu bewegen und politisch zu betätigen!

YEK-KOM
Föderation der kurdischen Vereine in Deutschland
Düsseldorf, 27.07.2010

Cejna Zimanê Kurdî Xwedî li zimanê xwe derkevîn!

Têkoşîna gelê kurd a ji bo azadî û parastina nixên neteweyî her ku diçe geş û gûrtir dibe. Di nixên neteweyî de, Parastin û pêşvebirina zimanê kurdî barê ser milên hemû mirovên azadîxwaze. Sala 2006an, KNK'ê, di warê têkoşîna parastin û pêşvebirina Zimanê Kurdî de gaveke girîngavêt û 14ê Gulanê roja Cejna Zimanê Kurdî beyankir. Îsal jî cejin 14,15,16ê gulanê wekî Cejna Zimanê Kurdî destnîşan kir. Em vê Cejnê di serî de li Rêberê Gelê Kurd û li têkoşerên azadîxwaz, li-hemû Kurdên azadîxwaz pîroz dikin. Em bawer dikin ku dê ev Cejna Zimanê Kurdî di geşbûna doza parastin û pêşvebirina Zimanê Kurdî de wê bibe destpêkek e nû.

Digel hemû pêşveçûnên li Kurdistanê, ziman, çand û hunera Kurdî hêj jî, di bin xetereke mezin de ye û zêde lawaz maye. Zimanê Kurdî belkî di dîrokê da, zimanê herî zêde kevn û di heman demî da zimanê herî zêde di bin zextê da mayî ye. Zûm û zora li ser Neteweyê Kurd, di serî da bi qedexekirina zimanê Kurdî dihate kirin û îro jî tê domandin. Asîmîlasyon li ser zimanê Kurdî hatiye kirin, li ti zimanan nehatiye kirin. Le belê Neteweyê Kurd dîsa li zimanê xwe xwedi derketiye, zimanê xwe jînde kiriye. Neteweyê Kurd, bi xwedî derketina zimanê xwe, xwe jî parast û paşeroja xwe ronahî kir.

Di roja me ya îro de Asîmîlasyon li ser ziman, bi metod û teknîkên nû re yên cuda tê domandin. Bi ziman ra çand û hunera Kurdî jî herweha di bin talûkeyek e mezin de dimîne. Bi taybetî dewleta Tirk, Îran û Sûrîyê jî beramberî ziman, çand û hunera Kurdî hêj jî hemû rengên qedexetiyê didomînin. Li van dewletan, perwerdeya bi Kurdî hêj jî qedexe ye. Tê zanin ku zimanek heta nebe zimanê perwerde û bazarê ji tunekirinê rizgar nabe. Zimanê Kurdî jî heta ku nekeve nav sîstemê perwerdeya fermî ya dewletê pêşnakeve û jî ber asîmîlasyonê xilas nabe.

Herweha viha em bi wesileya Cejna Zimanê Kurdî bang li

dewletên dagîrker yên Kurdistanê dikin ku perwerdeya Bi Zimanê Kurdî fermî bikin.

Ji îro û pê ve, bila armanc ew be ku Zimanê Kurdî bibe zimanê fermî û ji dibistana seretayî heta zanîngehê li hemû xelekên perwerdeyê û di nav sîstemên îdarî yên dewletê da were bikaranîn. Li gel vê rewşê, divê Kurd bi xwe jî zimanê xwe biparêzin û bi zimanê xwe bijîn. Bi taybetî sazî û

dezgehên Kurdan êdî divê hemû derfetên xwe bi kar bînin û li gorî şert û mercan her bi çi rengî be zimanê Kurdî bi kar bînin û pêşve bibin.

Em, Federasyona Komeleyên Kurd (YEK-KOM) jî, li Almanyaya, Cejna Zimanê Kurdî, bi armanca

parastina Zimanê Kurdî û pêşvebirina ziman û perwerdeya Kurdî, sê rojan, di komelên xwe de

emê pîroz bikin. Li ser giringiya ziman, emê bi hişmendî û berpirsiyariya xurtir rawestin. Cejna

Zimanê Kurdî, dê di komelan da, bi axaftin, şahî, resepsiyon, semîner û civînan, li goreyî şerd û

mercên xwe pîroz bikin û di nava çalakîyan da bin.

Neteweya Kurd, deyndarê zimanê xwe ye û divê bi cejneke mezin vê serkevtina zimanê xwe pîroz bike. Em bang dikin ku hemû Kurd û dostên xwe, bi ti rengî polîtîkên asîmîlasyon û otoasîmîlasyonê qebûl nekin û li dijî vê yêkê derkevin. Divê neyê jibîrkirin ku ziman nasname û rûmet e, divê wekî hemû neteweyan em li nasname û rûmeta xwe xwedî derkevin.

Bi vê munasebetê, em bi hêvîya ku hemû zimanên cîhanê û zimanê Kurdî azad bibin Cejna Zimanê Kurdî li Gel e Kurd pîroz dikin.

YEK-KOM

YEK-KOM

3. Kadın Konferansı yapıldı

Federasyonumuz YEK-KOM'un Kadın Komisyonu, 3. Konferansı'nı gerçekleştirdi. Konferansta Avrupa'daki Kürt kadınlarının daha aktif ve örgütlü hareket etmesinin önemi vurgulandı.

YEK-KOM 3. Kadın Konferansı, Almanya'nın Köln kentindeki Kürt Derneği'nde yapıldı. Birçok kadın kurumu temsilcisinin katıldığı konferansta, kadın örgütlülüğünün güçlendirilmesi yönünde kararlar alındı. "Ülke Dışında Organizeli Kürt Kadınları" başlığıyla gerçekleşen konferansa, yaklaşık 80 delege katıldı. Konferans konuşmacıları ise; BDP Van Milletvekili Fatma Kurtulan, NRW Sol Parti Milletvekili Bärbel Beuermann, Utamara/Ceni kadın kuruluşları adına Delal Rubar, Kürdistan Enformasyon Kurumu (ISKU) ve Hamburg Nujiyan Kadın Kurumu adına yazar Anja Flach ve YEK-KOM Kadın Komisyonu Sorumlusu Pervin Kaplan'dı. Kürtçe, Türkçe ve Almanca dillerinde yapılan konferansın moderatörlüğünü NRW Sol Parti Eyalet Milletvekili Hamide Akbayır yaptı.

Kadın, sistemi sorgulamalı

Açılış konuşmasını da yapan Akbayır, kadın bedeninin parçalanarak, pazarlandığını ve siyasette dahi kadının sadece vitrinlendiğini dile getirdi. Ardından söz alan YEK-KOM temsilcisi Pervin Kaplan da, kadınının sistemi sorgulaması gereğini vurgulayarak, yalnız kadın değil erkeğin de bu konuda birlikte mücadele etmesi gereğini dile getirdi. Kaplan, "Kürt kadınının sürgündeki yaşamı hiç de kolay olmadı. Bir taraftan topluma uyum sağlama beklenirken, diğer taraftan da kendi siyasal kimliğinden vaz geçmesi dayatılıyordu. O yüzden Kürt kadını burada sadece geçmişte yaşadıkları acılarla değil, siyasi bir bilinçle de hayatlarını sürdürmeye çalışmaktadırlar" dedi.

Kadın meclisiyle gelişen örgütlülük

BDP Van milletvekili Fatma Kurtulan ise, "hepimiz bu tür konferans ve benzeri eylemliliklerle, örgütlülüğümüzü masaya yatırıyor, tartışıyor, daha güçlü kararlarla geleceği kucaklamaya çalışıyoruz" sözleriyle konuşmasına başladı. Konferansı önemli bir adım olarak niteleyen Kurtulan, şunları söyledi: "Bizim güçlü bir kadın örgütlülüğümüz var. Perspektifini, beslenme merkezinden, mücadelenin geleneğinden alan bir kadın örgütlülüğümüz var.

Kadınlarımız bu doğrultuda her gün gelişip örgütleniyorlar. Ülkemizde Kürt kadınlarının, adım adım özgürlüğe biraz daha

elini uzatmış ve yakınlaşmış bir pozisyonda olduğunu söylemek mümkün." Kurtulan, Kürdistan ve Türkiye'de yürüttükleri kadın mücadelesi ve kadınların karşılaştığı sorunları da aktardı. Ve, parti kadın kolları yerine geliştirdikleri kadın meclisi ile kadın çalışmalarını güçlendirdiklerine dikkat çekti.

Kürt-Alman kadın birlikteliği geriledi

Konferansa katılan ISKU ve Hamburg Nujiyan Kadın Kurumu Temsilcisi yazar Anja Flach, Kürt ve Alman kadınlarının arasındaki ortak çalışma düzeyinin 90'lara göre gerilediğine dikkat çekti. Flach, "geçmişte ortak yapılan çalışmalar, hala Alman kadınlarının gündeminde. Ama Önder Apo ve PKK'nin yasak ilan edilmesinden sonra bu çalışmalar sekteye uğradı. Bu konuda güçlü bir lobi çalışması yapılması halinde, halklar arası önyargılar da ortadan kalkar" şeklinde konuştu.

Birleşik mücadele kazandırır

Avrupa Ezilen Göçmenler Konfederasyonu (AVEG-Kon) Temsilcisi Aysel Ocak ise, birleşik mücadele ile kadın çalışmalarının daha da geliştirileceğini söyledi.

Birlikte mücadele sonucu daha güçlü meclise girdiklerini belirten Sol Parti NRW Bölge Meclis Milletvekili Bärbel Beuermann, Alman kadın örgütlenmesinin geçmişi hakkında bilgi verdi. Beuermann, "bu doğrultuda oluşturacağımız kadının enternasyonal ağı, bizlere büyük kazanımlar sağlayacaktır. Gelin, örgülerimizi kesip, bilincimizi geliştirerek, haklarımız ve özgürlüğümüzü ebedi kılalım" dedi. Utamara/Ceni Temsilcisi Delal Rubar, kadınlara ilişkin yaptıkları çalışmalara ilişkin bilgi verdi.

KARARLAR

YEK-KOM 3. Kadın Konferansı sonuç bildirgesinde yer alan talep ve kararlar şöyle:

- YEK-KOM Kadın Konferansı'nın her yıl yapılması
- Derneklerde kadın yönetici ve üyelerin artırılması
- Derneklerde yapılan kadın günlerinin eğitim ve seminer konularıyla içeriğinin doldurulması
- Diğer halklardan kadınlarla ortak mücadele platformlarında yer alınması
- Diasporadan kaynaklı kadınlarımızın yaşadıkları sorunlara profesyonel destek sunulması

Köln,03.07.2010

Sol Parti Die LINKE'den YEK-KOM'a ziyaret

Alman Sol Parti milletvekillerinden bir grup, Temmuz ayı başında merkezi Düsseldorf kentinde bulunan Almanya Kürt Dernekleri Federasyonu'nu (YEK-KOM) ziyaret etti.

Sol Parti Avrupa Parlamentosu Milletvekili Jürgen Klutte, Sol Parti Federal Milletvekili Ingrid Remmers, Sol Parti Kuzey Ren Vestfalya Milletvekilleri Barbel Beuermann ve Kürt kökenli milletvekili Ali Atalan'ın yer aldığı grup, YEK-KOM'u ziyaret etti. Sol Parti milletvekilleri, NRW Eyaleti'nde yapılan seçimlere verdiği destekten dolayı YEK-KOM nezdinde Kürt halkına teşekkür etti. Ziyarete; Kürdistan ve Türkiye'de artan çatışmalar, BDP ile Kürt halkına yönelik baskılar ve yapılması gerekenler ele alındı.

Sol Parti Avrupa Parlamentosu Milletvekili Jürgen Klutte, sorunun çözümü ve Kürtlerin kimlik mücadeleleri konusunda Kürt halkının temsilcileriyle birlikte çalışmalar yürüteceklerini söyledi. Bu amaçla Sol Parti bünyesinde bir çalışma grubu oluşturduklarını belirten Klutte, çözüm için PKK'nin Avrupa ve Amerika terör listelerinden çıkarılması ve muhatap alınması gerektiğini söyledi. Klutte, konuşmasını şöyle sürdürdü: "Bu anlamda Almanya'da geçenlerde bir ilk yaşandı. İki Alman gazetesi Frankfurter Rundschau ve Die Zeit gazetesinde iki farklı düşünceden yazar, ilk kez Kürt sorununun çözümü konusunda Tayyip Erdoğan'ı eleştirdiler. Kürt sorununun çözümünde muhatabın PKK ve Sayın Öcalan olduğunu yazdılar. Bu Almanya'da ilk kez açıktan dillendirilen bir şeydir. Biz de bu konuda Avrupa Çalışma Grubu'nu oluşturduk. Bu yasakların kaldırılması için elimizden geleni yapacağız." Sol Parti NRW Milletvekili Barbel Beuermann ise Parti olarak yaz tatilinden hemen sonra bir grupla Amed'e gideceklerini söyledi.

06.0762010 / Düsseldorf

Li ser cezayê îdamê

Yekîtiya Ewropayê (YE) ji hemû dewletên cîhanê daxwaz dike ku cezaya îdamê rakin. Li gor Parlamena Ewropayê divê saziyên sîvîl yê ku li hember cezaya îdamê têdikoşin werin parastin. Di rûniştina Parlamena Ewropayê ya di 7'ê Cotmeh a 2010'an Roja Dijî Îdamê pêk hat de bîryarên derbarê rakirina cezaya îdamê diyar kirin.

Feleknas Uca

Li gor vê yekê:

- Cezaya îdamê li dijî mirovahiyê ye;
- Cezaya îdamê li hember daxuyaniya mafê mirovan û peymanên mafê mirovan ya navnetewî ye;
- Lêkolîn nîşan didin ku cezaya îdamê nebûye sedem ku sûc kem bibin;
- Cezaya îdamê zedetirîn dibe para mirovên ku di civatê de ne xwe-diyê maf in û ji aliyê aborî de qada nizm de cîh digrin;
- Li gor Konvasyona Ewropayê welatên endamên Konseya Ewropayê nikarin cezaya îdamê bi cîh binin;
- Li gor peymanên Netewên Yekbûyî divê endamên yekitiyê peymanana ku cezakirina îdamê ji holê radike îmze bikin û cezaya îdamê

pêk neyînin;

- Dadgeha navnetewî ji bo Yugoslavya û Ruanda, dadgeha taybet a ji bo Sierra Leone, saziyên taybetî ji bo sûcên ku Dîlî, Tîmora Rojhilat, dadgeha taybetî ji bo sûcên ku li Kamboçya pêk hatibûn; hemûyan bîryar dabûn ku di şer de cezakirina îdamê sûcêkî dijî mirovahiyê ye û divê were qedexekirin;
 - Civata giştî ya Netewên Yekbûyî di salên 2007 û 2008'an de danezana 62/149 û 63/168 li dijî cezakirina îdamê pejirandiye;
 - Li dinyayê 154 dewlet cezakirina îdamê defacto bidawî anîne;
 - 96 dewletan cezaya îdamê rakirine;
 - 8 dewlet tenê ji bo cezayê îdamê pêk tinîn;
 - Zedeyî 100 dewlet cezaya îdamê tenê ji bo sûcên giran pêk tinîn û cezaya îdamê ji bo civanan qedexe kirine;
 - Serokê Dumaya Federasyona Rusyayê Boris Gryslow di 23'yê Adarê 2010'an de, xala 6. ya protokola Konvasyona Ewropayê ji boparastina mafê mirovan, ji ber tehdîta terorîzmê îmza nekiriye;
 - Li dinyayê tenê 43 dewlet cezaya îdamê pêk tinin û herî zedetirîn îdam li Çîn, Îran û Iraqê pêk tên;
 - Li Çîn 5000, li Îranê herî kem 402, li Iraqê herî kem 77 û li Suudî Arabîstanê herî kem 69 mirov hatine îdamkirin;
 - Cezakirina kuştina mirovan bi keviran li hember paktê navnetewî ye;
 - Li Koreya Bakur hîn jî mirov li ber çavên zarokan tên îdamkirin;
 - Konseya Serokatiya Iraqê herî kem ji bo 900 girtiyên ku di nav wan de jin û zarok jî hene, cezaya îdamê da ye;
 - Li 35 ji 50 eyaletên Amerîkayê ceza îdamê tê dayîn, lê 4'ê wan ji sala 1976'an pêyve ceza îdamê pêk neanîne.
- Parlamena Ewropayê hemû cezayên ku ji bo îdamê tên dayîn şermezar dike û piştgiriya dewletên ku cezaya îdamê qedexe kirine, dike.

Li gor Parlemanê, têkoşîna dijî cezaya îdamê her armancêke girîng ya polîtîkaya YE'yê ji bo mafê mirovan bîmîne.

Abdullah Efe

Gençlik

İçinden geçtiğimiz sürecin hassasiyetini göz önüne alarak federasyonumuza bağlı olan derneklerimizin gençlere yönelik kültürel sosyal siyasal çalışmalarının yetersiz olduğu kanısındayız.

Kendi kültürel gerçekliğinden uzaklaştırılmış kendi öz değerlerine yabancılaştırılmış bir halk gerçekliğimiz gözardı edilemez bir durumdur.

Buna bağlı olarak bu gerçekliğin en can alıcı yönü ise, kendi kültürel gerçekliğinden uzaklaştırılmış bir nesil ile karşı karşıya olmamızdır. Daha iyi anlaşılır olması için bizden bir önceki jenerasyona baktığımızda bir toplumun uygarca yaşaması için gerekli olan neredeyse bütün olanakları elinden alınmış, insani yaşam hakları gaspedilmiş ve bilinçli olarak yanlış yönlendirilmiş ilkel bir şekilde yaşaması reva görülmüş bir jenerasyonun çocuklarıyız. Kabul etsekte etmesekte bu böyledir.

Dolayısıyla bu kadar insanlık dışı anti demokratik uygulamalara maruz kalan ve kaderine terkedilen bu insanların ruh hallerinin çocuklarına yansması kadar doğal bir şey olamaz, birde avrupadaki sistemden kaynaklı sorunlar üstüne eklendiğinde dahada negatif bir hale bürünüyor ve karşımıza bir problem yığını çıkıyor.

Bir toplumu sağlıklı yaşayan bir vücuda benzettiğimizde insan vücuduna gerekli olan bütün vitamin ve minerallerin olması lazım ama Kürt halkına baktığımızda kültürel yönden vitaminsiz bırakılmış bir vücuda benzetebiliriz.

Tabii bu madalyonun bir yüzü, bu kadar karamsar bakmayı gerektiren bir durumun artık mevcut olmadığını müjdesini 30 sene öncesinden bağıra bağıra veren bir özgürlük hareketi var. Özgürlük hareketi denince iyi düşünüp yüzeysel yaklaşmamak gerekir.

Kürtlerin, özgürlüğü kendi duygu ve düşünceleri ile tatmadıkları için, nasıl bir duygu olduunuda kürtlerin özgürlüklerini ellerinden alan egemenlerin öngördüğü biçimde bir

algılama sözkonusu, buda Kürt özgürlük hareketinin özgürlük anlayışı ile çelişen bir anlayıştır.

Kürt özgürlük anlayışında sınırlama yok, hep gelişmeyi büyüme ve kendini yenilemeyi esas alan bir anlayıştır.

Avrupada özellikle Almanya'da yaşayan gençlerimize baktığımızda Kürt özgürlük hareketinden uzak olan gençler başta olmak üzere gençlik kendilerini özgür sanıp sistemin sunduğu özgürlüğe kanıyorlar. Halbuki kapitalist sistemin en ufak diyebileceğimiz araç gereçlerine süsüne onun toplumsal gerçekliği ile hiç bağdaşmayan bir havaya kapılmış çok basit denebilecek ruh haline bürünmüş bir gençlikle karşı karşıyayız.

Derneklerimizde her ne kadar gençlerin kültürel ihtiyaçlarına yeteri kadar cevap olamıyorsakta, yinede hemen hemen her dernekte kültürel çalışmalar mevcuttur.

Bir çok derneklerimiz takdir edilecek kültürel çalışmaları yürütmekte ve gençleri teşvik etmektedir. Gençleri kültürel aktivitelere teşvik etme görevi biz YEK-KOM yöneticilerine ve dernek yönetimlerine düşmektedir.

Günümüz gençliğinin içinde bulunduğu durumu anlamadan iyi analiz etmeden onları kolay kolay bu tür çalışmalara katamayız

Katılım sağlansada kısa süreli olur. Onun için derneklerimizde gençliğe yönelik onların isteklerine hitap eden ve dünyalarına girmeyi başaran çalışmaları yapmayı esas almalıyız . Bazı dernek yönetimlerimiz ,biz bunu aynen uyguluyoruz ama istediğimiz sonuçları alamıyoruz' diyebilirler. Fakat gençliğe yaklaşım ciddi esneklik gerektiren bir çalışmadır. İnanıyorumki şimdiki gençlere esneklikle yaklaşılsa sonuç almamak için hiç bir neden yoktur.

Hannover derneğimizin geçen ay gençler için düzenlediği Paris gezisi ve sonuçları yeterince memnun ediciydi. Aynı turda bende beraber seyahat etme imkanı bulmuştum. Benim o turda ve sonrasında izlenimlerim bunu çok açık ve net bir şekilde gösterdiki; esnek davranmak onların seviyesine inerek arkadaşlık kurmak onları haklı olarak anlayabilme ve bunu uzun bir zamana yayma, onlara iki sene sonra söylenecek sözleri iki gün önce söylemek gibi bir yanılığa girmekten daha faydalıdır. Zaten zamanla istenilen düzeye kendileri geliyor ve böylece artık beklenen şeyleri söylemeye gerek kalmadan kendileri yapmaya başlıyorlar.

Hannover derneği ile başlayan Kassel derneği ile devam eden ve bir çok derneğimizde böylesi çalışmalara istahlı baktığını gözlemlemekteyiz. İleride bu tür çalışmalara bir hız vereceğimizin daha kapsamlı daha organizeli çalışmalar yapacağımızın müjdesini vermekten mutluluk duyduğumuzu belirtebiliriz.

Artık derneklerimizi gönül rahatlığı ile ulusal bilincini kavramış, ulusal değerlerinin etrafında kenetlenmiş gençlerimize teslim etmenin zamanı gelmiştir ...

Kürt Gençlerinin Paris Turnesi

YEK-KOM tarafından organize edilen Paris gezisine yaklaşık 60 Kürt genci katıldı. Gençler Eyfel Kulesi, Louvre Müzesi, Yılmaz Güney ve Ahmet Kaya'nın mezarlarını ziyaret etti. Almanya'nın Kassel kentinde yaşayan yaklaşık 60 Kürt genci Fransa'nın başkenti Paris'e bir gezi düzenledi. Gençler, Almanya Kürt Dernekleri Federasyonu'nun (YEK-KOM) organize ettiği gezide bir yandan kenti gezme imkanını bulurken, bir yandan da Paris'te yaşayan gençlerle bir araya geldi. YEK-KOM temsilcilerinden Abdullah Efe, startını Hannover'de verdikleri gezi etkinliklerinin devamı niteliğinde olan böyle bir geziyle Avrupa'da yaşayan Kürdistanlı gençlerin birbirlerini tanımalarını hedeflediklerini belirtti.

Hannover ve Kassel'den sonra Salzgitter, Paine ve Hildesheim'da yaşayan gençlerin biraraya gelmesi için çalışmaların başladığını belirten Efe, bunun yanı sıra gençlik ile ilgili diğer çalışmaların da olduğunu belirtti. Cuma akşamı tutukları otobüsle Paris yolculuğuna çıkan Kürt gençlerinin ilk durağı Paris'te bulunan Ahmet Kaya Kültür Merkeziydi. Kültür Merkezi'nin gençlik komisyonu çalışanlarınca sıcak bir şekilde karşılanan gençler, hazırlanan kahvaltının ardından cumartesi günü şehir turu yaptı.

Güney ve Kaya'nın mezarlarına ziyaret

Başta Özgürlük Meydanı, Eyfel Kulesi, Louvre Müzesi, Şanzelize, Notre Dame Kilisesi olmak üzere bir çok tarihi ve kültürel yeri gezen Kürdistanlı gençler, çok sayıda fotoğraf çekti. Gençlerin gezedikleri yerler arasında ünlü yönetmen Yılmaz Güney ve protest müziğin öncüsü Ahmet Kaya'nın mezarı da vardı. Gençler, her iki mezara gül bırakarak saygı duruşunda bulundu. Gençler, Eyfel Kulesi önünde ise akşam saatlerinde davul eşliğinde halay çekti. Bu sırada gençlerin halayına çevrede bulunan yüzlerce kişi katıldı. Cumartesi akşamı geç saatlerde şehir turunu tamamlayan gençler, tekrar Ahmet Kaya Kültür Merkezi'ne döndü.

Burada hazırlanan yemeğin ardından gençlik komisyonu tarafından organize edilen toplantıya katılan gençler, kendi sorunlarını ve çözüm yollarını masaya yatırdı. Kassel'de yaşayan gençler adına bir konuşma yapan Şerif Tori, Paris gençlerinin kendilerine göstermiş oldukları misafirperverlikten dolayı teşekkür ettiklerini belirterek, kendilerini Kassel'de ağırlamak istediklerini belirtti. Toplantının ardından Sanatçı Nuar'ın de gençler için kısa bir müzik dinletisi sundu.

Kaynak: YÖP,24.08.2010

Demonstrationen - Kundgebungen gegen Kriegsverbrechen der türkischen Armee

Die Ereignisse der letzten Monate in der Türkei haben besorgniserregende Dimensionen erreicht. Die Gewalt der Staatssicherheitskräfte, der Staatsterror und die militärischen Operationen der Armee haben die Gesellschaft an den Rand eines Bürgerkrieges getrieben.

Die türkische Regierung greift im Kampf gegen die kurdische Freiheitsbewegung aktuell auf die Kriegspraxis der 90er Jahre zurück und vertreibt die Dorfbevölkerung aus den Grenzregionen zwischen Türkei, Iran und Irak. Erst in den vergangenen Wochen wurden zwei Dörfer nahe der antiken Stadt Hasankeyf, sowie die angrenzenden Felder und Obstplantagen, von türkischen Soldaten in Brand gesetzt und vollkommen zerstört. Der Bevölkerung wird mehr und mehr die Lebensgrundlage durch den täglichen Terror genommen. Sie können nur unter lebensgefährlichen Bedingungen ihrer alltäglichen Arbeit nachgehen.

In den letzten Wochen wurde immer wieder die schwere Verstümmelung an den Leichnamen der gefallenen Guerillas, insbesondere die Leichname der drei Frauen auch sexuell von Soldaten angegriffen festgestellt.

Diese Form der psychologischen Kriegsführung gegen die kurdische Bevölkerung durch Schändung der Leichen gefallener Guerilla hat eine lange Tradition beim türkischen Militär. 1995 gingen Bilder um die Welt, als türkische Soldaten mit den abgeschnittenen Köpfen von Guerillas posierten.

Die PKK hat seit 1993 insgesamt sechs Mal eine einseitige Waffenruhe ausgerufen, die letzte wurde zum 1 Juni 2010 gekündigt wurde. Die 34 FriedensbotschafterInnen, die im Oktober letzten Jahres aus dem Flüchtlingscamp Maxmur im Irak und den VertreterInnen der Guerilla aus den Kandil-Bergen in die Türkei kamen um den Friedensprozess voranzutreiben mittlerweile verhaftet. Trotz aller Bemühungen um einen gerechten Frieden einzuleiten, sind alle Initiativen weder von der Türkei noch von Europa positiv beantwortet. Die AKP Regierung unter Erdogan spielt ein doppeltes Spiel. Auf der einen Seite, erklärt sie der Öffentlichkeit, sie wolle die kurdische Frage lösen, in der Praxis war selbst beim letzten Militärputsch die Repression nicht so groß.

Der Freiheitswille der kurdischen Bevölkerung ist nicht mit militärischen und polizeilichen Maßnahmen zu zerschlagen. Für die Zukunft der kurdischen Bevölkerung, mit ihrer Selbstorganisation sowie dem Aufbau demokratischer, politischer und sozialer Strukturen, setzten sie sich gegen die Unterdrückung und den Kriegsterror zur Wehr.

Unsere Solidarität gilt all denjenigen, die in Kurdistan mit ihrem Leben die Freiheitsrechte des kurdischen Volkes verteidigen. Wir solidarisieren uns auch mit den vielen Tausend Menschen, die in den letzten Tagen in der Türkei und Kurdistan gegen die Verbrechen der türkischen Armee und für eine politische Lösung der kurdischen Frage auf die Straße gegangen sind.

- **Wir fordern von der UNO, um eine offizielle Delegation in die Türkei zu senden, die sich vor Ort die Vorfälle untersuchen soll.**
- **Wir fordern von der deutschen Bundesregierung einen sofortigen Stopp der Waffenlieferungen an die Türkei.**
- **Wir wollen Lösungen in einem friedlichen, demokratischen und gerechten Entwicklungsprozess.**
- **Wir wollen auf die Kraft des Dialoges und der Vernunft setzen.**

YEK-KOM e.V.
14.07.2010

Yüksel Koç

Almanya'da Göçmenler-2

2-Siyası Sığınmacılar:

Siyası sığınma hakkı insani bir haktır Almanyada yaklaşık olarak 200 bin bremende 3500 siyasi sığınmaci geçici oturmaktadır. Bremen şehrine 1990 yılında 3554 sığınmacının müracaatları kabul edilirken 2001 yılında 923 insanın sığınma başvurusu kabul edilmiştir. Bu insanlar haftalık 40 Euro harçlıkla rencide edilen bir hale getirilmiştir. Yaşamları işe ulkelerinde ki cezaevleri aratmayacak biçimde giriş ve çıkışları video kameralı kimlik kontrolü tutsaklar haline getirilmiştir. İnsanların sosyal ve kültürel yaşama adapte olma yerine izolasyona tabi tutularak onlara herşeyleri ile diğerlerinde farklı olduklarını hissettiren onur kırıcı öteki olma muamelesi uygulanmakta. Oturum korkuları ile insanlar terbiye edilmek istenmektedir:

- Tüm insanlara çalışma ve kendilerine ev tutma olanakları verilmeli
- Senelerdir geçici oturma müsadeseyle kalan, kaçak yaşamakta olan göçmenlerin hukuksal düzenlemeyle kalıcı hale getirilmeleri sağlanmalıdır.
- Siyası sığınmacıların geri gönderilmeleri durdurulmalı
- Çocukların Eğitime ve çevreye uyumlarını kolaylaştıran pedagojik destekli ek dersler verilmeli
- Mesleksiz olan İnsanların meslek eğitimleri teşvik edilmeli ve desteklenmelidir.

3-Kadınlar:

Çeşitli ülkelerde gelen kadınlar pozitif ayrımcılığa tabi tutulmalıdır.Kadın sorunu tüm insanlığın sorunu olarak görmek ve demokrasinin ölçüsü olarak kabul etmekle başlamalıyız. Göçmen kadınlar büyük hayaller ve umutlarla buraya gelmektedirler. Ancak büyük hayal kırıklıkları yaşamaktadır. Almanca bilmemesine mesleksiz olması eklenince çoğu konuda birinin yardımı olmadan işlerini hal edemiyorlar. Bunlarda kadının kendisine güvenini zayıflatmaktadır.Yabancı bayanların % 70 i vasıfsız işlerde çalışmaktadırlar. Yabancı bayanların çoğu cins, gelenek, din, töre ve sosyal baskı altında eşlerine bağlı olarak yaşamaları düzenlemek zorundadır. Yeni

yabancılar yasası bayanları daha çok erkeklere bağlı hale getirmektedir. Çoğu eğitimsiz ve mesleksiz olarak temizlik ve gastronomi alanlarında sabit olmayan geçici çalışma anlaşmaları ile iş piyasasında iş bulabiliyorlar. Bunlar kadar bile şanslı olamayan ev kadını konumundaki bayanlar toplumsal ve sosyal yaşamda izole biçimde yaşamak zorundalar. Eğer gerçekten göçmen kadınların yaşadıkları sorunların çözümü doğrultusunda adım atılmak isteniyorsa kadınların kültürel, sosyal ve siyasal olarak gelişmesinin önüne geçen ekonomik, geleneksel, politik ve sosyal engellerin ortadan kaldırılmasına yönelik çalışmalar sürdürülmesi zorunludur. Zira kadınların toplumsal yaşama aktif katılımında ve kendisini baskı altında tutan geleneklerle yüzleşmesinde eğitim almasının, meslek eğitimi yapmasının, dil problemini çözmesinin ve eşit haklara sahip olmasının rolü artık herkes tarafından kabul edilmektedir:

- Önce Çocuk eğitimi, meslek edinme, yaşal hakları ve sosyal yaşama ilişkin destek kursları kendi dillerinde bedeva verilmelidir.
- Eşit İş ve eşit Ücret verilmelidir.
- Bayanlara dil, uyum ve meslek kursları bedava olarak verilmelidir.
- Yabancı bayanlara kendi ve almanca dillerinde danışmanlık hizmetleri verilmelidir.
- Bayanlara eşlerinde bağımsız olarak ve şartsız olarak çalışma ile oturma izni verilmelidir.
- Aile içi şiddete maruz kalan yabancı bayanlar çocukların ve lahati çalışan eşlere verecekleri korkusuyla buna katlanıyorlar. Çalışmasada bu hak bayanlara verilmeli
- Yabancı kızların okul ve meslek edinmeleri mecburi hale getirilmelidir.
- Yabancı bayanların sosyal ,kültürel,ekonomik ve siyasal yaşama katılmaları için ek fon oluşturulmalı.

4-Eğitim-Gençler:

Gençlerin Kuşaklar ve kültürler arasında yaşadığı çatışmalar had safadadır. yabancı gençler kendi kültürleri ile alman kültürü arasında sıkışmış durumdadırlar Yabancı gençler ailelerine göre alman, almanlara göre yabancı olarak tanımlandıkları için kimlik ve kültür bunalımı yaşıyorlar. Okullarda kendi anadillerini ve kültürlerini öğrenmelidirler. Ancak bunun üzerine alman dilini ve kültürünü iyi öğrenerek özümseyebilirler. Oysa Nüfus içerisindeki demografik yapılar incelendiğinde genel nüfusun % 27 oranı ile gençler oluşturmaktadır. Bu gençlik hem yabancılar açısından ve hem de Almanya açısından önemli bir potansiyeldir. Yabancı Ailelerin kalabalık olması nedeniyle ana-babaların, çocukların bireysel gelişimi ile yeterli oranda ilgilenmeleri mümkün olamamaktadır. Bu duruma, yeterli genişlikte ev bulamama; işsizlik, çocukların gelişimi konularında var olan çeşitli kurumlardan destek alamama, okul ve eğitim sorunlarına cevap olamama gibi olumsuzluklar da eklendiğinde çocukların içinde yaşadıkları güçlük daha bir anlaşılır olmaktadır. Almanya eğitim sistemini yeteri kadar bilemeyen yabancı aileler bu konularda destek görmeleri gerekirken çocuklarına destek sunabilsin. Almanyada PISA'nin yaptığı son araştırmalarda Almanya eği-

timde Avrupanın en genişinde bazı üçüncü dünya ülkeleri seviyesinde olduğunu verilerle açıklamaktadır. Almanyada bazı çevreler bunun yabancıarda kaynaklandığını belirterek suçlu olarak yabancıarı ilan ettiler. Nedenini de bazı ırkçı eğitim bilimcileri yabancı çocukların farklı kültürlere sahip olduklarından burada başarılı olmaları mümkün değildir diyorlar. Oysa Hamburgta 7 sınıflar arasında yapılan bir araştırmada göçmen çocukları Matematik, Fizik, Kimya derslerinde alman cocukları kadar başarılı olduklarını tespit etmişler. Berlinde yapılan bir araştırmada okul öncesi yabancı çocukların 90% almanca gramerleri kötü olduğunu bunun alman çocuklarda 50% olduğunu belirlemişler. Aynı araştırmada fakir aile çocukların 40% ı almanca okuma ve anlama zorluğu çektiğini belirlemişler .Yabancı çocukların temel sorunu almancayı okuyup anlama sorunlar olduğu kesin. Bu okul başarılarını da etkilemektedir. Yabancı aileler çocuklarına yardım etmek istemelerine rağmen bunu tam olarak bilemedikleri gibi çalışan ana ve baba çocuğa yeteri kadar zaman ayıramıyorlar. Ancak başarısız olan sadece yabancı çocukları da değildir. Piza araştırmalarına göre işeye giden öğrencilerin 50% si zengin aile çocuğu iken 10% ü ancak az gelirli aile çocuklarıdır. Hauptschule gidenlerde oran işe tam tersidir. Üniversiteye gidenlerin içinde 5% i fakir aile çocuklarıdır. Almanya OECD ülkeleri içerisinde eğitime en az pay ayıran ülkedir. OECD ülkelerinde okul öncesi öğrenci başına 3900 dolar ayırırken almanya 3500 dolar ayırmaktadır. Almanyada 10 milyon öğrenci varken bunun 961 000 nı yabancı öğrencidir. Yabancı öğrencilerin 50% sinden fazlası Almanya doğumludur.

Okul öncesi eğitimdede yabancılar tecrübesiz olduklarından yabancı çocukları ana okulara erkendne ve ücretsiz olarak verilmesi sağlanmalıdır. Bu konuda çocuk, aile ve öğretmen üclüsü ortak etütler yaparak çocuk gelişmesi ve eğitiminde destekler zamanında ve metodik yapılmalıdır.

Kısaca ana okullardan başlayarak daha sonra okullarda sürdürülecek kültürler arası bir eğitim politikası oluşmalıdır. Bununla yabancıara karşı oluşan önyargılar engellenir. Çok kültürlü bir toplum için ortak yaşama, birbirine saygılı, uyumlu toleranslı insanlar yetiştiririz:

-Göçmenlerin okullarda başarılı olması için çocuk yuvalarından önce göçmen velilere kendi dilerinde ve almanca eğitim verilmelidir.

- Göçmen çocukların erken yaşta yuvalara ve anaokullara verilmesi teşvik edilmeli ve parasız verilmelidir.

-Göçmen çocukları ve ailelerine danışmanlık veren pedagoglar ve psikologlar artırılmalı ve yabancı kökenliler tercih edilmelidir.

-Velilere parasız olarak eğitim ve çocuklara ilişkin almanca kursları verilmelidir.

-Okularda yabancı kökenli öğrencileri aynı sınıfta toplama yerine karma sınıflar olusturulmalıdır.

-Öğretmen yetiştiren okullarda Göçmenlik konusunda bilgilendirilme yapılmalıdır.

- Okullarda kendi dillerini bilimsel olarak öğrenmeleri için anadil eğitimleri desteklenmeli ve geliştirilmelidir.

-Bağımsız Çalışma kabiliyetlerin gelişmesi için ailelerle ile ortak çalışmalar geliştirilmelidirler.

-Okul masraları geziler, tiyatro ,sergi gezmeleri devlet tarafından giderilmelidir.

-Gençlerin iradesi olmadan bölüm belirlemeleri yapılmamalıdır.

5-İşsizlik:

İşletmelerde işçi maliyeti birim üretimden düşürülmektedir. Sendikalar bir çok yetkileri alınarak sarı sendika haline geldiklerinden üye kaybına uğramaktadır. İşçi ücretlerini dengelemek için kiralık işçi firmaları üzerine iş piyasasına m+dahale edilmiş ve çıkarılan HARZ 4 adıyla sosyal yardım ve işsizlik yardımları da yeniden düzenlenerek hem yardımlar kısılmış, hemde iş bulma kurumunun kendisine gösterdiği kiralık firmalarda insanlar çaresiz olarak işbaşı yapmak zorundadır. Aksi halde bu yardımlardan yararlanma olanakları yoktur. Artık işletmeler uzman elamanlar dışındaki diğer işçi ihtiyaçlarını kiralık firmalar üzeri gidermektedir. Bunu iki nedenle yapmaktadırlar. 1- eğer bir işçi firmanın kendi işçisi olsa iş veriminde memnun olmasada işten atılmıyor. Kendi işçisi hasta olduğu zaman 4 haftada az süreli raporlu işçilerin ücretini kendi işvereni ödemektedir. Yani kendi işçisi kendisine pahalıya mal olmaktadır. Ama kiralık firmanın işçisini beğenmediğinde işine son verebiliyor. Hasta olduğu zaman kiralık firma başka bir işçi göndermek zorundadır. Kiralık firmalarda işçilere saat ücreti brut olarak 6.15 en fazlada 6.5 euro ödemektedir. Yani yeni işbaşı yapan bekar biri net olarak aylık 530 euro ücret almaktadır. En fazlada 700 aylık ücret almaktadırlar. 2. nedende işletmeler kiralık firmadan getirdikleri işçiler vasıtasıyla kendi işçilerini psikolojik olarak baskı altına almakta böylece kendi işçileri durumuna şükrederek fazla ücret talebinde bulunmadığı gibi işyerlerinde çalışma tempolarını artırmaktadırlar. Yani kendi işçileride işini kaybetme korkusu sendromunu geliştirmektedir. Yeni çıkan işyasasıyla sendikaların işveren karşısındaki pozisyonlarını zayıflatmaktadır. İşçi ücretleri ve iş güvencesi konusunda işverenler daha belirleyici konuma gelmiş. İşverenin işçiyi işte çıkarma hakları belirgin bir hale gelmiştir. Sık sık raporlu olmak, işyerinde sigara içme, verimi düşürme, verilen her işi yapmama işten çıkarılma gerekçeleri olabilmektedir.

İşsizlik Almanyada ciddi bir toplumsal sorundur. Almanyada 15 % işsizlik varken , yabancılar arasında bu oran 30 % olmaktadır. Yeni çıkan yabancılar ve vatandaşlık yasaları yabancıların oturumları ve vatandaş olmalarını çalışmalarına bağlı hale getirilmiştir.Böylece yabancılar en kötü işlere ve en kötü ücretlerle çalışmaya mecbur hale getirilmişlerdir. İnsanlar 6.15 euro bruto saat ücretleri ile çalışmak zorunda kalıyorlar. Yapılan son araştırmalarda Almanyada yoksul bir tabaka ortaya çıkmıştır. Göçmenlerde bu oran % 24 olmaktadır. Yani Göçmenlerin hane geliri ortalama gelirin % 60 indan daha az olması dört göçmenden birinin yoksul sayılması anlamına gelmektedir.

6- Meslek Edinme:

Göçmenler arasındaki yüksek işsizlik oranları gibi ,çalışanların % 71 i vasıfsız işlerde çalışmaktadır. Göçmenlerin Varolan yasalarla zorlanmaları yanında geldikleri ülkedeki çok az sayıda olan meslekli ve diplomalınında resmi makamlar tarafından tanınmaması var olan mesleksiz yabancı sayısını artırmaktadır. Göçmen insanların iyi bir yaşam standardı yakalaması için insanlar meslek kursları nitelikli işgücü haline getirilmelidirler.

-Tüm yeni gelen Göçmenler için, devlet giderleri karşılayacağı dil, uyum kursları verilmelidir

-İşsiz yabancıların meslek eğitimleri yapılması sağlanmalıdır

-Meslek değiştirmek isteyenler için meslek değiştirme kursları verilmelidir.

7-Sağlık

Almanya sosyal devlet olgusundan vazgeçtikten sonra sağlık alanındada yapısal reformlara gitmiştir. Doktor kontrolü, hastahane masrafları ve kullanılan ilaçlarda hastaların ödedikleri miktarlar artırılmış, bazı pahalı ilaçlar yerine daha ucuzları raporlara yansıtılmaya başlanmıştır. Hastahanedeki kalma süreleride en aza indirgenmiştir. Kurlardan faydalanma devlet doktorları kontrolüne tabi tutulmakta ve zorlaştırıcı hale getirilmiştir.

8-İrkçılık:

Çağımızda tanımını derinleştirerek kültür boyutunda içeriklere de ulaşan ırkçılık; kendi ulusu, ırkı ya da etnik grubu dışındaki insanları aşağılamak ve yine bu varsayımlardan yola

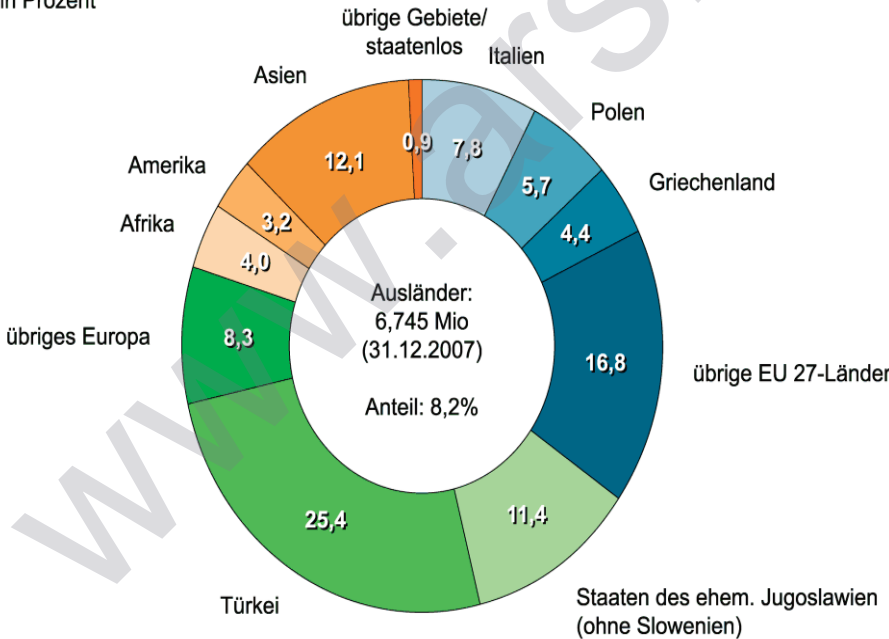

çıkarak 'ötekiler' üzerinde sosyal, kültürel ya da siyasal üstünlük iddia etmektedir. Bremen ,de yabancıların genel nüfusa oranları % 12 iken resmi dairelerde çalışan yabancıların oranı en yüksek rakamla % 7.37 ile Kültür alanıdır. Resmi dairelerde çalışan yabancıların artması hem eşitliği sağlayacak, hemde yabancı düşmanlığını ve önyargılarıda engelleyecektir. Kürtlerin durumu ise dahada kötüdür. Yabancıların % 12 olan Kürtlerde eğitim alanında çalışan 142 yabancıdan sadece 3 tanesi Kürttür.

Sonuç olarak :

Göçmenlerin sorunları yapısal sorunlar olarak görülmeli siyasal, sosyal ve kültürel yaşama kendi kimliklerini koruyarak uyumlu ve birbirini karşılıklı kabul eder ortak yaşamı paylaşmaları sağlanmalıdır. Sonuç olarak :Bizler ortak yaşam hızını yakalamamız gerekir. Eşitlik ve adalet sadece zenginle fakir arasında değil, almanlarla göçmenler arasında, kadınla erkek arasında, bizim gibi düşünenlerle bizden farklı düşünenler arasında, İnsanla çevre koruması arasında, ailelerle çocuklar arasında eşitlik ve adaleti sağlamak için çalışmalı ve herkesinde bunun için çalışmasını sağlamalıyız. Evrensel düşündüğümüz gibi yerelleride ihmal etmeyen ama onu çağdaştırarak, yerelleride evrenselin parçası yapmaktır.

Zusammensetzung der ausländischen Bevölkerung in Deutschland 2007 in Prozent

Staatsangehörigkeiten mit einem Anteil von über 4% sind einzeln aufgeführt, die anderen nach EG/EU bzw. Kontinenten zusammengefasst.

Quelle: Statistisches Bundesamt; eigene Berechnungen

Grafik: Rostocker Zentrum zur Erforschung des Demografischen Wandels

Göçmen Yabancı Nüfusu

CEJNA LALIŞ LI GELÊ ME PÎROZ BE !

Gelî Êzdiyên bi rûmet! Her Cejneke me wetayeke wê taybet heye, Cejna Laliş li ser bingeha yekîtî, tifaq, biratî û mirovayê te pîroz kirin. Cejna Laliş bi sed salan ji aliyê kurdên êzîdî ve hatiye pîrozkirin. Her sal ji 6 ê cotmehê heta 13 ê cotmehê, heft rojan bi kêf û şahî tê pîrozkirin, Pîrozbahiyên Cejna Laliş ji hemû bawermenda re vekiriye, ango kesên bixwazin dikarin tevli şahiyên Cejnê bibin. Laliş di kurdistanê de cihekî gelekî girîng e û gelek nişanên mina Kaniya Spî û ava Zimzim ku ji êzîdîyan re pîroz in li wir in. Di gelek qewl û jandilên (beytên) me de methê Lalişê tê dayin.

Padşe min li borê siware

Padşe ye û her çar yara

Li Lalişê sekinin got eve xweş war e.

Bi munasebeta vê cejnê em dixwazin vê bêjin, wekî ku di gelek qewl û dirozên me de ji tê gotin, çekirina yekîtî û tifaqê li ser her kesê êzîdî ferz e. Ola me yekîtî û biratiye ji me dixwazê. Lewma ji pêwîste her êzîdîyêk cihê xwe di nav yekîtîyê de bigrê û li hemberî toreyên paşverû û bêtifaqîyê derkevê. Ji bo ku em bibin bersiva van rojên pîroz, dive em peyîwîren xwe bi cih binin. Em wekî Federasyona Komelên Êzdiyan, FKÊ, bang li hemû kurdên êzîdî dikin ku li nixê xwe yê olî û netewî xwedî derkevin û ji bo aşî û azadiya xwe bixebitin.

Gelî Êzdiyên dilsoz û kurdên welat parêz

Her çi qas em ji welatê xwe û ji Laliş a Nuranî dûr bin û li koçberîyê bin ji, pêwîste kû em bi xortên xwe ve, bi keçên xwe ve, bi mer û jinên xwe ve, di eywanan de ben ba hev û bi kef û şahî cejna xwe pîroz bikin. Bi van bir û baweriyên xurt, bi navê Federasyona Komelên Êzdiyan, hemû êzîdîyên dilsoz û ê welatparêz vexwendî pîrozbahiyê Cejna Laliş dikin!

Em wek Federasyona Komelên Êzdiyan, Hêvî ewe ku, cejna Laliş bibe wesîleya aştiyêke mayîn jibo hemû gelê kurdistanê teybet jibo civaka kurdê êzîdî. Bi van bir û bawerîya em cejna Laliş li tevahîya gelê xwe bi dilgermî pîroz dikin.

Federasyona Komelên Êzdiyan

Cotmeh 2010

9. OKTOBER

12. Jahrestag des Internationalen Komplotts gegen Abdullah calan:

... ein Angriff

Am 9. Oktober 1998 wurde Herr calan von einem internationalen und regional-reaktionären Bündnis, in das auch Europa involviert war, zum Verlassen des Mittleren Ostens gezwungen.

... ein Ziel

Damit wurde der Startschuss für die Bekämpfung des Strebens der Kurden nach Frieden und Freiheit gegeben. Mit der Absicht, das Ansehen von Herrn calan als Représentant der Kurdinnen und Kurden zu zerstören und die Bevölkerung von ihm zu entfremden, sollte auch die Region in ein Chaos endloser Auseinandersetzungen gestürzt werden.

... die Realität

Doch war es Herr calan, der unter Achtung der universellen Werte der Menschheit die Demokratie und Friedensbestrebungen vertieft und die Kurden von einer Spirale der Gewalt und daraus resultierenden Kriegen ferngehalten hat. Auch die harten Isolationshaftbedingungen, sein stark angegriffener Gesundheitszustand und die permanenten Angriffe gegen seine Person, haben ihn bis heute nicht von seinen auf politische Lösungen orientierte berzeugungen abbringen können.

... das Ergebnis

Diese Haltung von Herrn calan und die unermüdlichen friedenspolitischen Bemühungen der kurdischen Seite werden das internationale Komplott im Hinblick auf seine Ziele, Absichten, Methoden und Ergebnisse letztlich als gescheitert in die Geschichte eingehen lassen.

... die Gegenwart

Die Kurden haben mit dem Boykott des Referendums zur völlig unzureichenden Änderung der seit dem Militärputsch vom 12. September 1980 geltende Verfassung gezeigt, dass die von ihnen geforderte „demokratische Autonomie“ innerhalb der türkischen Staatsgrenzen die passendste Lösungsformel der kurdischen Frage ist. Eine demokratische Türkei und ein demokratisches, autonomes Kurdistan ist eine Formel, die nichts mit Separatismus zu tun hat, sondern ein Weg zur Selbstverwaltung der Menschen und zu einem freien Leben mit eigener Kultur und Identität sein soll. In diesem Sinne hat Herr calan die jeweiligen Seiten – Türkei und die Kurden, DTK (Demokratischer Gesellschaftskongress) und BDP (Partei für Frieden und Demokratie) - zu Verhandlungen aufgerufen. Trotz anhaltender Repression gegen die Bevölkerung, Bürgermeister, PolitikerInnen und gegen zivilgesellschaftliche Einrichtungen, setzt die kurdische Seite auf eine politische Lösung der Konflikte und hat deshalb eine Verlängerung der Waffenruhe bis in das kommende Jahr erklärt. Diese Chance sollte genutzt werden!

... ein Aufruf

Das kurdische Volk fordert eine Autonomie, in der grundlegende kulturelle, soziale und politische Rechte gewährleistet werden. Auch hier sollte auf die Türkei eingewirkt und der zaghafte begonnene Konfliktlosungsweg von der internationalen Gemeinschaft unterstützt werden. Die Zeit ist schon lange reif für Frieden in Kurdistan und Demokratie im Mittleren Osten. In diesem Sinne fordern wir von den europäischen Staaten insbesondere im Rahmen der Verhandlungen ber einen EU-Beitritt der Türkei, ihren Einfluss für eine demokratische Lösung der kurdischen Frage geltend zu machen – auch und gerade im Hinblick auf ihre rechtlichen und moralischen Verpflichtungen. Gleichzeitig erwarten wir ein Ende der Repression gegen Kurdinnen und Kurden und setzen auf eine Praxis des Dialogs und der politischen Auseinandersetzung. Freiheit für calan - Frieden in Kurdistan - Demokratie im Mittleren Osten!

YEK-KOM, 9. Oktober 2010

Çocuklarımızdan ne istiyorsunuz?

4 Ekim Dünya Çocuk Günü...

BDP Kırşehir İl Yöneticisi Şükrü Levent'in 4 yaşındaki oğlu Kamuran, tecavüz edildikten sonra ölü bulundu...

Geçtiğimiz ay, Konya'nın Tavşançalı Beldesi'nde çobanlık yapan "Sürgün Kürtlerinden" Mehmet ve Nazmiye Üçer'in yaşları 4 ile 11 arasında değişen dört çocuklarının, evlerinin 400 metre uzaklığındaki terk edilmiş bir binada bulunan dondurucunun içinden cesetleri çıkmıştı. Bu konuya dair de onlarca soru var: Terk edilmiş ve harabe bir binanın içinde hala çalışır vaziyette bulunan bir dondurucunun ne işi vardı? Çocuklar oraya nasıl girdi? Dondurucunun büro tipi küçük bir dondurucu olduğunu da gözlerden kaçırmazsak, dört çocuğun oyun oynamak için tıklım tıklım oraya girdiğine inanmak imkansız. Soruları çoğaltmak mümkün...

Av. Reyhan Yalçındağ

Mardin'de aralarında yüzbaşı, astsubay, okul müdür yardımcısı, kaymakamlık yazışları müdürü, ziraat odası başkanı, esnaf da olan 33 kişinin yargılandığı ve kamuoyunun "utanç davası" olarak tanımladığı davadan, sekiz yıl sonra neredeyse cezasızlık çıktı. Dört kişi beraat etti, olayın faili olan 26 kişi hakkında 1 yıl 4 ay ile 4 yıl 10 ay arasında değişen ve suçun ağırlığına göre neredeyse cezasız kılmak anlamına gelen miktarlarda cezalar verildi. Sanıkların duruşmalardaki "iyi hallerine" vurgu yapılarak ciddi indirimlere gidildi. Tecavüzün, hele hele de 12 yaşındaki bir çocuğa yapıldığı gözönüne alınmaksızın çocuğun "rızası" olduğu gerekçesiyle de asgari cezayı düzenleyen maddeler ele alındı. Hem ırza geçildiği sonucuna varıldı ve buna da "rızaen ırza geçme" vardı denilerek failerin aklanması yoluna gidildi. 12 yaşındaki bir çocuğun bir yıl süreyle onlarca erkek tarafından tecavüz edildiği bir olay bakımından, çocuğun da rızası vardı demek, hangi, vicdana, hukuka ve akla sığmaktadır? Tecavüzün bir insanlık suçu olduğu, mağdurunun da aslında aynı zamanda tüm insanlık ailesi olduğunu bir kez daha bu yargılamaları yürüten adli görevlilere hatırlatmak, bu sürecin uluslararası insan hakları mekanizmaları nezdinde takipçisi olmak, boynumuzun borcudur.

Her fırsatta söyledik: Kürt coğrafyasında yaşanan ve özellikle de küçük yaşta çocukların maruz kaldıkları cinsel saldırı fiillerinin tesadüfi olmadığına, bunun özel savaşın bir parçası olduğuna inanmaktayız. Savaşın devam ettiği 1988-2009 yılları arasında öldürülen Kürt çocukların (İHD'nin tespit edebildiği kadarıyla) sayısı 372. Bu rakam bile, yürütülen savaşın ne kadar acımasız ve kirli olduğunu göstermeye yeter.

Savaş ve çatışma ortamlarında her türlü şiddetin bir kültür haline döndüğünü, bunu engellemenin imkansız olduğunu, dilin, kültürün, kimliğin, kadının, habitatın, ormanların, tarihi mekanların, çocukların, yani kısacası o coğrafyadaki her şeyin ciddi bir saldırı altında olduğunu ispatlamaya yeter de artar bu örnekler. 7 Ekim 2010'da Siirt Ağır Ceza Mahkemesi'nde üçüncü duruşması görülecek olan davaya aslında tüm insanlığın müdahil olduğunu düşünüyorum. İlköğretim çağındaki kız çocuklarına defalarca kez tecavüz eden ve aralarında kamu görevlilerinin, esnafın da bulunduğu "insanlığın sorgulandığı" dava.

Bizler, insan kılığında gezen heyulaların çocuklarımıza yönelttikleri o kirli ellerini çeksinler diye bir kez daha Siirt Adliyesinde olacağız.

Onlardan hesap sormak, tarih önünde yargılamak, hak ettikleri cezaya çarptırılmalarını sağlamak için...

18. Kürt Kültür Festivali

Onbinler Köln kentinde buluştu

Avrupada yaşayan onbinlerce Kürdistanlı 18 Eylül 2010 Cumartesi günü Almanya'nın Köln kentinde biraraya geldiler.

Avrupada geleneksel olarak düzenlenen ve bu yıl 18. Gerçekleştirilen Uluslararası Kürt Kültür Festivalinde biraraya gelen Kürdistanlılar Demokratik özerkliği selamladılar. Köln Rhein Energie Stadyumunda düzenlenen, başta Almanya olmak üzere, Fransa, Belçika, Hollanda, İsviçre, Avusturya ve diğer Avrupa ülkelerinden onbinlerce binlerce Kürdün katıldığı festival saat 13.00'da Ey Raqip eşliğinde yapılan saygı duruşuyla başladı.

"Em bebûna xwe bi parêzin, azadiya xwe pêk binin"
(Varlığımızı Savunalım, Özgürlüğümüzü Gerçekleştirelim)
sloganıyla gerçekleştirilen festivalin açılışında Hakkari'de 9 sivilin öldürüldüğü patlama protesto edildi.

Saat 11.00' de Kürdistanlı sanatçıların sahne almasıyla başlayan festivalin resmi programı saat 13.00' te Festival tertip komitesi adına Almanya-Kürt Dernekleri Federasyonu (YEK-KOM) Başkanı Ahmet Çelik'in Kürtçe olarak yaptığı açılış konuşması ile başladı.

Kürtlerin Avrupa'da 18 yıldır böylesi büyük bir organizasyonu gerçekleştirdiklerini söyleyerek sözlerine başlayan Çelik, "Bu

büyük bir buluşmadır. Kürtler bu tür etkinliklerle sürgünde kendi kimliğine ve kültürüne sahip çıkarak, yaşatıyor. Ancak bazı çevreler, etkinliğimize tahammül edemiyorlar. Buna rağmen Kürt halkı kendi özgürlük mücadelesine sahip çıkıyor" dedi. Çelik konuşmasında hakkari katliamının derin devlet tarafından gerçekleştirildiğini belirterek devletin Kürtlerden intikam almak istediğini söyledi.

Festival in kültürel programında sahne alan Koma Ehmede Xani Tiyatro grubunun oyunu ilgiyle izlenirken, Koma Berxwedan, Ebbas Ahmed, Jala, Koma Jinen TEV-ÇAND, Dino, Şilan, Ferhat Tunç, Berbang, Sipan Xelat, Koma Hezex, Rezan-Marget-Zozan, Berivan Serhed, Bang, Simar, Welat, Sipan Havin ve Renas türküleriyle kitleyi coşturdular.

18. internationales a navnetewî
FESTİVAL
"Freiheit für Abdullah Öcalan - Frieden in Kurdistan"
"Em hebûna xwe biparêzin
Azadiya xwe pêkbinin"
18.09.2010
RheinEnergieStadion
Aachener Str. 999. 50933 Köln
YEK-KOM e.V.
Graf-Adolf-Str. 70a, D-40210 Düsseldorf
Tel.: +49 (0)211 1711451 2, Fax: +49(0)211 1711453
e-mail: info@yekkom.com, yekkom@gmx.net
www.yekkom.com, www.yek-kom.com

18min Festivala Canda Kurd

Axaftina Vekirina Festîvalê / YEK-KOM

Berî ku ez des bi axaftina xwe bikim, weke tê zanîn li îranê, Ferzad Kemangerî û çar hevalê xwe, ji bo ku azadî û demokrasî dixwestin hatin idamkirin. Ew şehîdên aşbûnê bûn, ez li ber bîranîna şehadeta wan bi rêzgirtin serê xwe ditewînim û komkujiyên îranê yên li ser kurdan û hêzên dijber şermezar dikim û banga me ewe ku îran hema bi lez vê siyaseta xwe ya wahşî terk bike. Em vê Festîwala Çanda Kurd a 18 mîn, bi navê Ferzad Kemangeran çêdikin û di serî de li îranê, em cîhaneke bê idam dixwazin ji mirovatîyê re.

Di heman demê da, em 30 mîn salvegera darbeya leşkerî ya 12 ê îlona 1980 ê şermezar dikin, û li zîndana Amedê Kurdistanê, di kesatiya Kemal û Xeyriyan û Ferhadan da, bi hezaran însanên me yên şehîd, em bi hurmet bi bîrtînin.

Kurdistani û welatparêzên hêja, dost û mêvan û axaftvanên bi rûmet, gelî jin, mêr, xort û zarokan..! Hûn hemû bi xêr hatine Festîwala Çanda Kurd a 18 mîn!

Her wiha bi şîara azadbûna Rêberê netewî yê gelê Kurd rêzdar OÇALAN û Aştî ji bo Kurdistanê. Bi eşqa azadî, hesreta Aştî, xuşk û biratî, wekhevî û edaletê silav û rezen xwe ji were pêşkêş dikim..

Ez, yên ku keda wan di amadekariya vê Festîwala çanda Kurd a 18 mîn a ku îro em çêdikin da derbas bûye; ko-

melên me yên endam, komiteyên xebata festîwalê yên meclisên gel ên bajar û bajarokan, saziyên çandî, beşdarên platforma saziyên kurd ên demokratik û hemû heval û dostên ked dane vê xebatê ez bi nave komita amadekar û bi nave yek-kome ez ji were sipaziya xwe û silav û rêzdariya xwe pêşkêş dikim.

Herwiha ji bo ku malovanî ji Festîwala çanda Kurd a 18 mîn re kiriye, em, ji şaredarê bajarê mezin ê Kölnê û sazî û dezgehên bi şaredariya Kölnê ve girêdayî yên destek dane me em ji hemûyan ra sipaz dikin.

Ev Festîwala Çandê, ku em weke kurdên li avrupa dijîn salê careke çêdikin, li gel naveroka xwe ya civakî û çandî, bûye weke nasnama me ya neteweyî. Ev Festîwala bûye weke adet, di heman demê de, ji bo kurdên li Avropa bû nîşana berxwedana li dijî siyaseta Tirkirinê, erepkirine û fariskirinê jî. Herwiha ev dibe bingeha xurtkirina çanda navbêna gelên cuda cuda ku bikaribin di nava rêzdariyê û aşbûnê da bi hev re bîjîn.

Em bang dikin dewletên Avropa, hêzên demokratîk û rayagiştî ya pêşketî, da ku, di sedsala 21'an da, li dijî êrîş û zulma li ser gelê kurdê ku nasnama wî, çanda wî û zîmanê wî qedexekiri ye, hilwestek e hêja bistîne, piştgriyê li çareseriyê bi rêya aştî û diyalogê ji bo pirsgrêka kurdan bike.

Eger şer bidomîn e, ji bilî tucarên sîleha herkes zîyanê dibîne. Belê baweriyê me ew e ku, di aşbûnê da ji hemû gelan ra xêr heye.

Banga me ji dewleta Tirk û îran û Suriye jî re ev e; dev ji siyaseta ne qebûlîkirinê, li dardanê/idamê û nijadkujiyê berde. Bi îrada siyasî ya gelê kurd re diyalogê deyne, projeya xweseriyê demokratîk, weke projeyek e biratiya navbêna gelan bibîne û li ser vê bingehê danstandinê bike.

Di encamê de, em bawer dikin ku çalakiyên çandî yên festîwalên wisa, dostayî û aştîyê di nava gelan da xurt dike.

Dîsa dubare, bi hesreta kurdistanê, bi eşqa azadiyê û aştîyê û demokrasiyê ez rêz û silavên xwe pêşkêşî we hemûyan dikim.

Seroke Yek- kom ê
Ahmet Çelik

Der Weltfriedenstag: 1. September

Der Weltfriedenstag steht für eine Welt ohne Krieg und Unterdrückung, für Gerechtigkeit und Gleichberechtigung. Doch weiterhin müssen wir diesen Tag begehen in einer Welt voller Trauer und Schmerzen herrschen, Tränen und Kriegstoten. Der heutige Tag wird als Weltfriedenstag gefeiert, aber leider herrscht in vielen Orten der Erde, wie in Kurdistan, immer noch der Krieg.

Die Bestrebungen des kurdischen Volkes nach Freiheit, Demokratie und Anerkennung ihrer Identität sind auch 21. Jahrhundert nicht gelöst. Mit Gewalt werden Kurden und Kurden aus ihren Dörfern vertrieben, ihre Häuser, Felder und Ernten niedergebrannt und ihre Kinder ermordet. Ihre Identität wird ihnen gestohlen und ihre Kultur und Sprache verboten. Man bringt sie in Gefängnisse und ihre Freiheitsbestrebungen werden kriminalisiert. Nicht einmal vor den Toten haben die Unterdrücker Respekt. Die Leichen von mehr als 20 gefallenen Freiheitskämpfern wurden vor kurzem verstümmelt, zerstückelt und missbraucht.

Seit Jahrzehnten führt das türkische Militär Krieg gegen die kurdische Bevölkerung. Selbst international geächtetes Giftgas wurde auch in den letzten Jahren mehrfach gegen Freiheitskämpfer eingesetzt. Obwohl von den kurdischen Freiheitskämpfern wieder eine Waffenruhe während des islamischen Fastenmonats aufgerufen wurde, laufen die Operationen des türkischen Militärs weiter.

Die Freiheitsbewegung hat seit 1993 für den friedlichen Dialog und für die demokratische Lösung der kurdischen Frage bereits sechs Waffenruhen ausgerufen. Die Antworten darauf waren jedes Mal noch mehr Operationen gegen die Guerilla, aber auch eine verstärkte Repression gegen demokratisch gewählte kurdische Politikerinnen und Politiker, und Gewaltakte gegen das Volk.

Als Föderation Kurdischer Vereine in Deutschland YEK-KOM fordern wir, den seit über 30 Jahren anhaltenden Krieg zwischen der kurdischen Freiheitsbewegung und des türkischen Staates zu stoppen und den Weg für einen gegenseitigen Dialog zu ebnet.

Doch auch hier in der Bundesrepublik Deutschland sind kurdische Vereine Repressionen,

Diskriminierungen und Kriminalisierung durch die Behörden und der Polizei ausgesetzt. Die Mitglieder der Vereine stehen unter polizeilicher Beobachtung, vielen Vereinsmitgliedern wird die Einbürgerung verweigert, Fördermittel für soziale Projekte werden verweigert und die Vorsitzenden werden kriminalisiert. Somit fallen Kurden und Kurden, die von dem einen Krieg aus der Türkei geflohen sind einem anderen, heimlichen Krieg hier in Deutschland zum Opfer.

Die Überwindung des gesellschaftlichen Chaos, das die Menschheit durchlebt, ist nur durch die Solidarität aller organisierten und emanzipierten Menschen möglich. Lasst uns

die Freundschaft und die Friedensbemühungen zwischen den Völkern stärken, damit eine demokratische, ökologische, und gerechtere Welt ohne Diskriminierung der Geschlechter, wo sich ein Mensch und die Menschheit politisch, ökonomisch und kulturell selbst bestimmen können, möglich ist.

Der 1. September wird seit über 50 Jahren in der Bundesrepublik als Antikriegstag begangen. Im Rahmen der Kampagne TATORT Kurdistan organisieren Solidaritätskomitees zusammen mit YEK-KOM und deren Mitgliedsvereinen überall in Deutschland Kundgebungen, Demonstrationen und andere Veranstaltungen. Während in der Region Kurdistan seit Jahrzehnten Widerstand geleistet wird, ziehen deutsche Unternehmen und die Regierung in Form von Rüstungsexporten oder der Finanzierung und dem Bau von Staudämmen nahezu unbehelligt ihre Profite aus diesem Krieg. Die Bundesregierung arbeitet mit der türkischen Regierung zusammen, wenn es um Auslieferungsanträge oder Rückführungsabkommen kurdischer Flüchtlinge geht. Solche Machenschaften müssen dort, wo sie zutage treten, genauso wie dort, wo sie entstehen, beleuchtet werden, müssen aufgezeigt, kritisiert und verhindert werden. Die Kampagne TATORT Kurdistan hat zum Ziel, die Verantwortung und die Rolle deutscher Unternehmen und der Bundesregierung sichtbar zu machen.

**Hoch lebe die internationale Solidarität für eine gerechte, friedfertige und saubere Welt ohne Krieg!
Schluss mit Rassismus und Diskriminierung!**

HÄNDE WEG VON ROJ TV

Die Stimme der Kurden darf nicht verstummen!

Roj TV ist ein seit 2004 in Dänemark lizenzierter Sender, dessen Nachrichten- und Kultur-Programme, Dokumentationen, Frauen- und Kinderprogramme in türkisch, kurdisch, arabisch und assyrisch täglich von Millionen Menschen im Nahen Osten und Europa mit verfolgt werden. Das kurdische Fernsehsender ROJ TV, hat ein potenzielles Publikum von 40 Millionen Kurden.

Der Fernsehsender erreicht eine Gesamtmenge von 28 Millionen Kurden, die in 77 Ländern durch Satelliten leben. Auch in Deutschland ist Roj TV für viele

der rund 800.000 KurdInnen die einzige Möglichkeit, in ihren Muttersprachen authentische Informationen über die Situation in Kurdistan zu bekommen.

Es gibt in unzähligen Ländern Medien, die wegen ihrer politischen Einstellung zensuriert oder verboten werden. Dabei handelt es sich oft um Medien, die in ihrem Heimatland oppositionelle Meinungen vertreten und nicht selten unter staatlichem Druck stehen, weswegen sie ihren Hauptsitz auch gerne im Ausland verlegen. Als Beispiel zu nennen ist der kurdische Fernsehsender Roj TV, welcher als Vertreter der Kurden verstanden werden kann.

Die dänische Staatsanwaltschaft hat am 31 August 2010 mit der Erlaubnis des Justizministeriums eine Klage gegen die in Dänemark ansässigen Firmen Mesopotamia Broadcast A/S METV und ROJ TV wegen der Förderung des Terrorismus erhoben. Die Bankkonten der beiden Unternehmen wurden von der Staatsanwaltschaft beschlagnahmt.

Auf Forderung der Türkei ist bereits eine zweite Klage von der dänischen Staatsanwaltschaft eröffnet worden.

Nach dem türkischen Druck auf Entzug der Lizenz von ROJ TV droht das Verbot des Senders.

Mit der Forderung dieses Verbots erweisen sich NATO Länder vor allem Dänemark, Deutschland und Belgien als der verlängerte Arm und willfährige Vollstrecker der türkischen Regierung, der schon seit Jahren die kurdischen Medien ein Dorn im Auge sind.

Wir sind der Auffassung, dass die willkürliche Verbots-

forderungen gegen einen oppositionellen und andersdenkenden Sender ohne jegliche rechtlichen Grundlagen weder mit Pressefreiheit, noch mit internationalen Abkommen vereinbar ist.

Wir wehren uns

gemeinsam gegen diese Vernichtungs- und Zerschlagungsstrategie und appellieren an den dänischen Regierung und Staatsanwaltschaft, diese Entscheidung zu überdenken und den Beschluss, der zum Verbot des Senders führen kann, zurückzunehmen. Der Sender, kann nicht für die türkische Regierung und ihre politischen Interessen verantwortlich gemacht werden.

Wir rufen alle demokratischen Organisationen und Initiativen auf, sich mit ROJ-TV, der Stimme des kurdischen und des türkischen Volkes, zu solidarisieren und sich gegen die Verbotsforderungen zu Sprechen. Eine demokratische Gesellschaft verträgt kein Verbot und keine Zensur. Meinung- und Pressefreiheit sind für jede Bürgerin und jeden Bürger unverzichtbar.

YEK-KOM e.V.
Oktober 2010

Die Stimme der Mesopotamischen Kulturen: Roj TV

OBJEKTIVITÄT UND UNABHÄNGIGKEIT

Alle Programme passen sich mit der dänischen übertragenden Regelung an, die der europäischen Gesetzgebung folgt, um Raum für Debatte, Freiheit des Gedankens und Kritik zu verursachen; ein Luxus, den die Kurden für Jahre beraubt worden sind. Engagierte Journalisten und Korrespondenten umfassen die täglichen kurdischen und internationalen Fälle entsprechend den journalistischen Werten der Objektivität, um Demokratie, Respekt für Minoritäten und kulturelle Identität im Mittler-Osten zu verstärken. Das kurdische Medium liefert die neuen Perspektiven, die Meinungen anderer globaler Medienanstalten. Dank der vielen Journalisten auf dem Gebiet, lebt der kurdische Fernsehsender ROJ TV mit seinem Finger auf dem Impuls der kurdischen Gesellschaft und umfaßt die Auswirkung der globalen und regionalen Politik. Die menschliche Annäherung auf täglichen Entwicklungen und Herausforderungen in der kurdischen Gesellschaft und in der Welt ist der Schlüssel zum Erfolg des kurdischen Fernsehens.

ALLGEMEINE SERVICE-PROGRAMME

Das Gesamtprofil von ROJ TV ist geprägt von breit gefächerten Informationen und niveauvoller Unterhaltung. Das Programm deckt ein Spektrum von Nachrichten bis hin zu Kinderprogrammen ab. Dazwischen liegen Livekonzerte, aber auch Dokumentationen, so dass eine Bandbreite an Programmkompetenz vorliegt. Die Programme werden in den vier kurdischen Hauptdialekten Kurmanci, Sorani, Gorani und Zazaki, sowie auf Assyrisch, Arabisch, Englisch und das türkische übertragen. Das führende Gewinde, das durch die Programme läuft, ist die Aufmerksamkeit für Sozialentwicklung. Seit den 90'er Jahren hat die kurdische Gesellschaft massive Sozialentwicklungen erfahren, die vorher an der kulturellen Lokalisierung und an der politischen Unterdrückung unmöglich lagen. Um den Prozess der Sozialentwicklung zu erleichtern, hat der kurdische Fernsehsender ROJ TV Formate für Diskussionsprogramme mit aktiven Teilnahmen entwickelt. Einen Arbeitsteam aus Produzenten und Szenaristen entwickeln fortwährend die neuen Programmkonzepte, die darauf abzielen, die Entwicklung von Sozialwerten und von Demokratie unter den Leuten des Mittler-Ostens zu verstärken.

KURDISCHE MEDIEN IN 100 JAHREN

Am 22. April 1898 proklamierte das kurdische Volk der Medienwelt ihre erste Zeitung mit der Publikation 'Kurdistan' in Ägypten. Unterschiedliche kurdische Zeitungen und Zeitschriften folgten danach. Sark (1908), Amid-I Sevda und Peyman (1909), Yekbun (1913), Jin (1918) und Irfan (1923) sicherte für einige Jahre den Durchgang des kurdischen Journalismus. Aber kurdische Medien wurden bald jede Wirklichkeit verweigert. 1923 wurde Kurdistan zwischen die Türkei, den Iran, den Irak und Syrien geteilt. Die Publikation der Zeitun-

gen musste im Untergrund gehen, während sie jetzt als illegal galten.

Trotz der strengen Unterdrückung verschwanden niemals die Spuren der kurdischen Medien. 1932 wurde die Zeitung 'Hawar' in der Syrischen Hauptstadt Damaskus veröffentlicht und hatte eine wichtige Rolle im Aufbau des modernen kurdischen Alphabetes gespielt. 1936 erschien 'Galawej' in Mahabad, gefolgt von 'Nistiman' das 1943 erschien.

Bis zum mittler-zwanzigsten Jahrhundert erhielten die kurdischen Medien eine neue Niederlassung durch Radiosendungen. Obgleich besessen durch die Regierung, übertrugen die Radiostationen in Bagdad, Yerevan, Kermanschah und Teheran die Programme, die von Kurden im Kurdistan gebildet wurden. Besonders Hawar und die Radiostation Yerevan waren sehr historisch wichtig für die Kurden.

Nach 1970 stieg der kurdischer Journalismus stark an. Nur im Jahre 1990 wurden 300 unterschiedliche Zeitungen und Zeitschriften in Kurdistan und in der kurdischen Diaspora veröffentlicht. Dieses lag insbesondere an den technologischen Entwicklungen in der Verteilung der Informationen. Nach 1990 erreichten kurdische Medien ein neues Niveau. Außer der Verteilung der Zeitungen, Zeitschriften und Radiosendungen, kamen die Kurden in die Welt des Internets und des Fernsehens herein.

Trotz der rauen Unterdrückung und der Tötungen von mehr als 30 Journalisten und von Verteilern, besitzen Kurden heute 9 kurdische Satellitenfernsehen: ROJ TV, Mesopotamien TV, Newroz TV, Kurdistan TV, KURD-SAT, Zagros TV, Rojhelat TV, Tishk und Newroz TV. Heutzutage (dennoch nur im Süden-Kurdistan) werden 300 Zeitungen und Zeitschriften veröffentlicht. Außer der Stimme von Mesopotamien (Denge Mezopotamya), gesendet aus Europa durch Kurzwelle, Satelliten und Internet werden die meisten Radiostationen am Ort überstragen. Informationen und Nachrichten über Kurdistan werden über ganz Europa, der Mittler-Osten und Rußland durch viele kurdische Zeitungen, Zeitschriften und Internet-Aufstellungsorte verteilt.

PROFIL DES KURDISCHEN PUBLIKUMS

Das kurdische Fernsehsender ROJ TV, hat ein potenzielles Publikum von 40 Millionen Kurden. Der Fernsehsender erreicht eine Gesamtmenge von 28 Millionen Kurden, die in 77 Ländern durch Satelliten leben. Das kurdische Publikum ist loyal und zahlreich. Durch den verlässlichen Blick auf politische und gesellschaftliche Ereignisse schafft der Fernsehsender ein Gefühl der Einheit für die geteilte kurdische Gemeinschaft.

Die Zahl der in der Europa lebenden Kurdinnen und Kurden beläuft sich auf über 2 Millionen. Allein in der Bundesrepublik Deutschland leben annähernd 800.000 Kurden.

BASINA VE KAMUOYUNA

Avrupa'da siyasi, kültürel, sosyal ve inançsal alanlarda faaliyet yürüten 228 Kürt ulusal demokratik kurum, birlik, dernek ve cami, ortak bir basın açıklamasıyla Demokratik Özerkliği sahiplenerek selamladı. Açıklamada, 12 Eylül'de Türkiye'de yapılacak referandumda BDP'nin aldığı boykot kararı da desteklendi. Ayrıca 11 Eylül'de yapılacak 18. Uluslararası Kürt Kültür Festivali'nin, Demokratik Özerkliği selamlama ve boykot kararını destekleme çerçevesinde gerçekleştirileceği vurgulanarak, Kürtlere ve dostlarına katılım çağrısında bulunuldu.

Egemen bölge devletleri ve uluslararası çıkar güçlerinin inkar ve imhaya dayalı politikalarının ürünü olan Kürt Sorunu, bölgenin ve dünyanın temel bir sorunu olarak, bugün her zamankinden daha fazla çözümünü dayatmış bulunmaktadır. Özellikle halkımızın en temel insani, siyasi, kültürel, sosyal ve ekonomik taleplerini soykırım uygulamalarıyla bastırmaya çalışan T.C. Devleti ve onun bugünkü AKP hükümeti, Kürt ve Türk halklarını oldukça tehlikeli bir sürece sürüklemek istemektedir. Gelenen aşamada, Kürt Sorunu ya diyalog ve müzakere yoluyla barışçıl demokratik tarzda çözülecek ya da halkları karşı karşıya getirecek ve tüm bölgeye yayılabilecek düzeyde kanlı bir savaşa gidilecektir. Devletin ve AKP hükümetinin bu yönlü tüm yaklaşım ve kışkırtmalarına rağmen, KCK, demokratik sivil kamuoyunun çağrısı ve Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan'ın inisiyatifleriyle bir kez daha eylemsizlik süreci ilan etmiştir. Bu, halkımızın ve halklarımızın özlemi olan barışçıl demokratik çözüm için büyük bir fırsattır.

Barışçıl demokratik çözüm için de en uygun ve makul formülün, Demokratik Özerklik olduğu açıktır. Bu açıdan 30 yılı aşkın süredir Kürt halkına yönelik yürütülen çok yönlü soykırım uygulamalarının sonucu Avrupa'ya çıkmak zorunda kalan Kürt halkının, sürgün koşullarında oluşan ve varlığını sürdürmeye çalışan ulusal demokratik kurumları olarak, bizler de, Kürt halkının en geniş sivil, demokratik, yasal kurumlarının bir araya geldiği bir platform olan Demokratik Toplum Kongresi'nin bu yönlü kararlaşmasını büyük bir coşkuyla selamlıyor ve sahipleniyoruz.

Tarihsel ve güncel anlamda başta Türkiye Cumhuriyeti olmak üzere, ülkemiz Kürdistan'ı sömürge altında tutan egemen devletlerin çözüme yanaşmaması, Kürt halkını kendi çözümünü geliştirme göreviyle karşıya karşıya bırakmıştır. Kürt halkının özgücu ve iradesiyle geliştirilecek Demokratik Özerklik, aynı zamanda başta Türkiye olmak üzere bölge halklarına duyulan sorumluluk ile barış ve demokrasiye olan inancın da gereği olarak doğru ve gerçekçi bir pro-

jedir. Çünkü bu bölmenin değil, özgür demokratik gönüllü birliği kurma formülüdür. Dolayısıyla Demokratik Türkiye-Özgür Kürdistan formülü, hem Türkiye'nin birliği-bütünlüğü hem de Kürt halkının özgürce yaşayabilmesi için en makul çözüm formülüdür. Demokratik Özerklik, Kürt halkının ulusal toplumsal özgürlüğü kadar, Türkiye'nin, İran'ın ve Suriye'nin demokratikleşmesi çözümlüdür.

Bu bakımdan, başta Türkiye olmak üzere ilgili devletleri, Demokratik Özerklik çözümünü kabul ederek, zaman kaybetmeden gerekli pratik adımları atmaya çağırıyoruz. Yine Türkiye halkını ve demokratik güçleri, bu projeyi sahiplenerek, barışçıl demokratik çözüm için Kürt halkıyla birlikte hareket etmeye çağırıyoruz. Yanı sıra tüm parçalardaki ve ülke dışındaki Kürtler ile siyasi yapılarımızın, bu tarihsel süreçte ulusal demokratik birliğimizi ve mücadelemizi yükseltmemizin önemini, bir kez daha birbirimize hatırlatma gereği duyuyoruz. Bir çağrımız da, başta coğrafyalarında yaşadığımız Avrupa Birliği üyesi devletlerle birliğin kurumları olmak üzere, Birleşmiş Milletler gibi kurumlar, ABD, Rusya ve diğer uluslararası güç-

lerdir. Söz konusu güçlerden Kürt Sorunu'nun tarihsel ve güncel boyutlarındaki sorumlulukları gereği, dar siyasi ve ekonomik çıkarlardan ziyade, Demokratik Özerklik çerçevesinde, sorunun barışçıl demokratik çözümüne katkı sunmalarını bekliyoruz.

Kürt sorunu ve çözümünüyle bağlantılı dikkat çekmek istediğimiz bir diğer konu da, Türkiye'de 12 Eylül'de yapılacak olan AKP'nin anayasa paketine ilişkin referandumdur. Avrupa'daki Kürt ulusal demokratik kurumları olarak, bu konuda da Barış ve Demokrasi Partisi-BDP'nin boykot kararını doğru buluyor ve

destekliyoruz. Çünkü AKP'nin paketi, özü itibarıyla Kürt sorununun çözümünü ve dolayısıyla Türkiye'nin demokratikleşmesini içermediği gibi, aksine 12 Eylül faşist askeri darbe zihniyeti ve onun anayasasının daha da kurumlaştırılarak sürdürülmesini amaçlamaktadır. Dolayısıyla Boykot, esas itibarıyla Kürtlerin hiçbir yerinde olmadığı anayasaları, yasaları, sistemi ve kendisiyle ilgili olmayan hiçbir değişikliği ciddiye almama, ilgilenmeme, değer verememe, kendisi için bir anlamı olmadığını ortaya koymayı amaçlamaktadır. Bu yüzden bizler de, Kürdistan ve Türkiye'deki halkımız ile demokratik kamuoyunu BDP'nin boykot kararına uyararak, 12 Eylül'de sandığa gitmemeye çağırıyoruz.

Son olarak, Almanya Kürt Dernekleri Federasyonu Yek-Kom tarafından 11 Eylül'de yapılacak olan 18. Uluslararası Kürt Kültür Festivali'ni, bu yıl Demokratik Özerkliği selamlama ve boykot kararına destek şöleni olarak ele aldığımızı belirtir, Avrupa'daki tüm halkımız ile dostlarımızı, bu coşkuyla katılıp paylaşmaya davet ediyoruz.

Avrupa'daki Kürt Kurumları

Kadınlar Zilan Festivali'nde buluştu

Avrupa'da yaşayan Kürdistanlı kadınlar, 26 Haziran cumartesi günü Almanya'nın Lemgo şehrinde 6. Zilan festivali'nde bir araya geldi. Lipperlandhalle'de gerçekleştirilen festivale başta Almanya olmak üzere Avrupa'nın değişik ülkelerinden kadınlar katıldı. 6. Zilan Kadın Festivali'nde kadınlar hep bir ağızdan özgürlük mücadelesini yükseltme ve tecavüz kültürüne karşı mücadele çağrısı yaptı

Festival 12 Nisan tarihinde kansere yenik düşerek yaşamını yitiren Kürt kadın gazeteci Evrim Alataş ile 9 Mayıs tarihinde İran'da idam edilen PJAK üyesi Şirin Elemhulî'ye adandı.

Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan, Sema Yüce, Zeynep Kınaca (Zilan), Uta Schneiderbanger (Nudem), Ekin Ceren Dogruak'ın (Amara) fotoğraflarının asılı olduğu salonda "Azadiye Reber Apo Azadiye Jineye" yazılı büyük pankartı dikkat çekti. Festivalin açılış konuşmasını Cenî Kürt Kadın Barış Bürosu Temsilcisi Melike Yaşar yaptı. Yaşar konuşmasında şunlara değindi: "Kürdistan'da bizzat devletin eliyle yürütülen tecavüze karşı sesimizi yükseltelim. Tecavüz sadece bedensel bir olgu değildir. Dilimizin yasak olması, ülkemizin işgal altında olması da bir tecavüzdür. Burada, bu kültüre karşı direnmek için toplanan kadınlarımızı kutluyoruz."

Festivale Kürt Kadın Hareketi KJB, Almanya Kürt Dernekleri Federasyonu (YEK-KOM) ve Bielefeld Halk Meclisi'nin birer kutlama mesajı gönderdi. Festivalin kültür programı ise renkliydi. İsviçre'nin Basel kentinden gelen ve Kürt gençlerinden oluşan folklor ekibi ile Flamenco topluluğunun dansları izleyiciler tarafından büyük bir beğeni ile izlendi. Kürt sanatçılar Yekbun, Cane, Jala ve Özlem Taner'in türkülerine kadınlar halaylar ve sloganlarla eşlik etti. Festivalde çeşitli kadın örgütleri ve Kürt kurumları standlar açtı.

Gençlik direnişi yükseltme mesajı verdi

13. Mazlum Doğan Gençlik ve Spor Festivali, Almanya'nın Köln kentinde gerçekleştirildi. Avrupa'nın dört bir yanından festivale katılan binlerce genç, Kürt halkına yönelik saldırılara karşı direnişi yükseltme mesajı verdi. Çeşitli spor dallarında çekişmeli müsabakalara sahne olan festivalin kültür programında, birçok sanatçı müzik dinletisi verdi. 13. Mazlum Doğan Gençlik ve Spor Festivali Köln Süd Stadyum'da gerçekleştirildi. „Ya Özgür Bir Önderlik ve Kürdistan ya da

Görkemli Bir Direniş!“ sloganı ile yapılan festivale; Almanya başta olmak üzere Belçika, Hollanda, Fransa, İsviçre ve Avusturya'dan binlerce genç katıldı. Festival, İran'da idam edilen 4'ü PJAK'lı 5 Kürt tutsak ile, Amed'de polislin katlettiği Aydın Erdem'e adandı.

Festival alanına, KCK Önderi Abdullah Öcalan ve Kürt özgürlük mücadelesinde yaşamını yitirenlerin posterleri asıldı. Festival esnasında, Kürdistan Öğrenciler Birliği (YXK) tarafından hazırlanan ve „Türkiye'ye tatile gittiğinizde orada bir savaşın yaşandığını unutmayın“ yazılı yüzlerce bildiri, balonlara bağlanarak uçuruldu. Ardından Tev-Çand-Avrupa bünyesinde çalışma yürüten 38 kişilik folklor ekibi, Amed ve Riha (Urfa) yörelerine ait halk oyunlarını sergiledi.

Hanau'da dernek açılışı

Almanya'nın Hanau kentindeki Kürtler, Yeni derneklerinin açılışını 28 Ağustos tarihinde gerçekleştirdikleri bir resepsiyon ile kutladı.

Hanau kentinde Aschaffenburger Str 5'de Kürdistan Kültür Derneği açıldı. Dernek açılışına Hanau Belediye Başkanı Klaus Kaminsky ile birlikte çok sayıda Kürdistanlı katıldı. Etkinlikte konuşan Kaminsky, kentte yaşayan herkesin vatandaş olduğunu söyledi. "Yüze yakın farklı ulustan insan Hanau'da yaşıyor ve bu kentimizin zenginliğidir" diyen Kaminsky, kültürlerin yaşaması ve gelişmesi için destek vereceğini söyledi. Kaminsky, "Çocuklarınızın anadilini öğrenmesini istiyoruz ve bunun için birlikte çaba harcayacağız. Ancak barış içinde bir entegrasyon için ve isteyerek buranın dilinin de öğrenilmesi gerekiyor" dedi. Belediye Başkanı, sembolik bir çek ile derneğe destek sundu.

Almanya Kürt Dernekleri Federasyonu (YEK-KOM) Yöneticisi M. Emin Yıldız ise, 40 milyona yakın Kürt'ün hala dilini istediği gibi kullanamadığını, yasaklarla mücadele ettiğini söyledi. Dernek Başkanı Hasan Çelik de, belediye başkanına ziyaret ve desteklerinden dolayı teşekkür etti. (Kaynak:YÖP/30.08.2010)

DUYURU

KONFERENZ
Einladung

24.11.2010 **BERLIN**

DERSİM WELATE KURDANO

Dersimer Flüchtlinge in Berlin
Der Genozid
Quält den Kopf an Jeden Tag:

Veranstalter:
DIE ANERKENNUNG
DER MASSENTÖTUNGEN
Mittwoch, 24. November 2010
10.00 Uhr im Abgeordnetenhaus
von BERLIN

Unterstützt von:
Dersim - Gesellschaft für Wiederaufbau e.V.
Föderation der Demokratischen Aleviten (FEDA) e.V.
Föderation Kurdischer Vereine in Deutschland (YEK-KOM)
Rat der Kurden und Kurdischen Vereinigungen
Berlin-Brandenburg (in Gründung)
Akademiya Tigris e.V.

berlinhalkmeclisi.com
info@berlinhalkmeclisi.com

Hukuki Danışma ve Yardım

YEK-KOM HUKUK ve DANIŞMA BÜROSU

Eylül 2003 tarihinde buyana Almanya'da yaşayan Kürtlere yönelik; başta hukuki konular olmak üzere farklı toplumsal, sosyal ve bireysel sorunları için sosyal danışmanlık hizmeti veriyoruz.

Bunun yanında Yeni Özgür Politika

Gazetesi'nin '*Hukuk Köşesi*'ni de birlikte hazırlıyoruz. Bu köşede Okurların çeşitli konular hakkındaki sorularını cevaplamaya çalışıyoruz.

- * Siyasi
- * Hukuki
- * Bürokratik
- * Çalışma
- * Oturum
- * Mülteci

ve benzeri tüm sorunların için halkımızın hizmetinizdeyiz!

Adresimiz:

Yek-kom
Beratungsstelle
Graf-Adolf-Str. 70a
40210 Düsseldorf

Tel: 0211 8302925

Email: hukukyardim@gmx.net

Ich möchte Fördermitglied des Vereins AZADI werden.

Name :

Straße :

PLZ / Ort :

Mein Beitrag beträgt: EURO im Monat.

Einzelperson 10 €, Arbeitslose, StudentInnen, SchülerInnen 5 €, Organisationen (bundesweit) 30 € Mindestbeitrag.

KONTAKT:

Azadi e.V.
Graf-Adolf-Str.70a
40210 Düsseldorf
Tel: 0211 8302508
Email:azadi@t-online.de
www.nadir.org/nadir/initiativ/azadi/

Spendenkonto:

GLS Gemeinschaftsbank eg mit
Ökobank
BLZ: 403 609 67
Konto Nr.: 8 035 782 600

ALMAN VATANDAŞLIĞINA GEÇİŞ ve SORUNLARI

Alman Vatandaşlığına Nasıl Geçilir?

Alman vatandaşlığına geçmek için iki prensip vardır: Soy prensibi ve doğum yeri prensibi. Soy prensibine göre, Alman anne babadan doğan çocuk otomatik olarak Alman vatandaşlığını alır. Burada ebeveynlerden sadece birisinin Alman olması yeterli olmaktadır. Doğum yeri prensibine göre ise, 2000 yılında değiştirilen Alman Vatandaşlık Yasa'sıyla, anne babası hangi ülkeden olursa olsun, Almanya'da doğan her çocuk otomatik olarak Alman vatandaşlığını alır. Ancak burada StAG'nin 4. maddesine göre ebeveynler için bazı şartlar aranmaktadır: Ebeveynlerden en az bir tanesi 8 sene düzenli olarak Almanya'da yaşıyor olması ve sınırsız bir oturma hakkına sahip olması gerekmektedir. Bu yolla alman vatandaşlığını almış çocuklar 2000 yılından beri Opsiyon Modeli'ne (Optionsmodell) tabi olmaktadır. Buna göre, doğum yoluyla Alman vatandaşlığını alan çocuk aynı zamanda anne babasının vatandaşlığını alarak bir çok vatandaşlığa aynı anda sahip olabilmektedir. Bu çocuklar 18 yaşlarına geldikleri zaman, StAG'nin 29. Maddesine göre 23 yaşına kadar Alman vatandaşlığı ile sahip oldukları diğer vatandaşlık arasında bir seçim yapmak zorundadırlar. Eğer bu çocuklar 23 yaşlarına kadar hangi vatandaşlığı almak konusunda bir karar vermezlerse, 23 yaşın doldurulmasıyla sahip oldukları Alman vatandaşlığını otomatik olarak kaybederler. Buna göre, eğer ebeveynlerden birisi Alman ise bu zorunlu seçme kuralı bu çocuklara uygulanmayacaktır. Bu çocuklar ömür boyunca çifte vatandaşlık hakkını korumaktadırlar.

Alman Vatandaşlığına Geçmenin Şartları:

Ocak 2000 de Alman Vatandaşlık Yasa'sının değişmesiyle birlikte vatandaşlığa geçiş şartları daha da artmış ve ağırlaşmıştır. StAG'nin 10. maddesine göre, vatandaşlık başvurusu için şu şartların oluşması gerekmektedir: Almanya'da 8 yıl aralıksız yasal olarak ikamet etmiş olmak, sınırsız oturma hakkına sahip olmak (burada geçici vesiveli alınan oturumlar sayılmamaktadır, sosyal yardım ve işsizlik parası almıyor olmak, yeterince Almanca bilgisine sahip olmak, ailesini ve kendisini geçindirebilecek kadar yeterince geliri olmak, o zamana kadar sahip olduğu vatandaşlığı bırakmak, herhangi bir suç işlememiş olmak ve ceza almamış olmak, Anayasa'daki hukuk düzenini, toplumsal düzeni ve yaşam koşullarını tanıyor olmak (bu şart 2008'den beri eklendi), vatandaşlık testini geçmek ve Alman Anayasa'sının özgür ve demokratik temel bir yasa olduğunu kabul etmek. Bu şartları taşıyan herkes 16 yaşından itibaren Alman vatandaşlığına başvurabilir. Küçükler için yasal temsilcileri olan ebeveynleri başvurur. Burada dikkat edilmesi gereken önemli noktalardan birisi, istisnai durumlarda çifte vatandaşlığın geçerli olabileceğidir. Ancak vatandaşlık için başvuru resmi makamlarda

bu istisnaların kişilere hatırlatılması Almanya Bülteni Sayfa 3 unutulabilmektedir. Bu nedenle, bu hakkın kullanılabilmesi için, bu istisnaların ne olduğu konusunda bilinçli olmak gerekmektedir. Bazen reddedilen başvurular bu istisnaların içerisinde olduğundan yerinde olmayabilir. Aynı zamanda vatandaşlığa başvurma kuralları eyaletten eyalete göre değişebilmektedir.

Çifte Vatandaşlık İmkanları:

Alman Vatandaşlık Yasası'nın 12. maddesine göre belirli şartlar altında çifte vatandaşlığın mümkün olduğu yazılmaktadır. Buna göre; eğer başvuran kişinin ülkesi kendi vatandaşlığından çıkmasına izin vermiyor ise, ya da kendi ülkesi tarafından vatandaşlıktan çıkartılması sürekli reddedilmekte ise, ya da kişinin sorumluluğunda olmayan nedenler yüzünden vatandaşlıktan çıkmanın reddedilmiş olması, ya da zor koşullara bağlanmış, ya da kurallara uygun tam başvurunun makul bir süre içerisinde işlem görmemiş olması, ya da yaşlılık nedeniyle kişi sağlık problemleri yüzünden vatandaşlıktan çıkış işlemlerini takip edemeyecek veya bunun için seyahat edemeyecek durumda olması, ya da Türk vatandaşlığından çıkma durumunda özellikle ekonomik, mal ve mülkiyet açısından büyük bir zarar görme durumu söz konusu olursa ve bu zarar vatandaşlık kaybından daha büyük olursa, çifte vatandaşlık bu sayılan durumlarda söz konusu olabilmektedir. Burada kişi kendisine ait malını, mülkünü ve işletmesini kaybediyorsa; malını kendi değerinden daha düşük bir fiyata başka bir kişiye satmak veya devretmek zorunda kalıyorsa; miras hakkını kaybediyorsa veya kazanmış emeklilik haklarını kaybediyorsa burada kendi vatandaşlığından çıkış koşulundan vazgeçilebilir.

Ancak, 2000 yılından beri Almanya'da çifte vatandaşlığın kabul edilmemesi nedeniyle bir çok yabancı Türkiyeli göçmen Türk vatandaşlığının verdiği haklardan vazgeçmemek için, Alman vatandaşlığına geçmekte büyük tereddütler yaşamaktadır. Türk vatandaşlık Kanunu'nun 29. maddesine göre, 1995 yılında 4112 sayılı kanunla yapılan değişiklik uyarınca, vatandaşlıktan izin yolu ile ayrılan vatandaşlara, siyasi haklar dışında Türk vatandaşlığından kaynaklanan tüm haklarının saklı tutulduğu ve güvence altına alındığını gösteren bir '**Mavi Kart**' verilmektedir. Bu belgeyle, doğumla Türk vatandaşlığını kazanmış olup da, sonradan Bakanlar Kurulu'ndan çıkma izni almak suretiyle yabancı bir devlet vatandaşlığını kazanan kişiler ve bunların kanuni mirasçılarının, Türkiye'de; ikamet, seyahat, çalışma, yatırım, ticari faaliyet, miras, taşınır-taşınmaz mal satın alma vs gibi konularda Türk vatandaşlarına tanınan haklardan aynen yararlanmaya devam etmeleri hükme bağlanmıştır. Bu belgeyi alan kişiler aynen Türk vatandaşı gibi muamele görecektir. Ancak, bu belge bir kimlik veya hüviyet belgesi olmayıp, sadece hak sahipliği belgesidir!

KOMALÊN ME / DERNEKLERİMİZ / UNSERE MITGLIEDSVEREINE

YEK-KOM e.V.
YEKITÎYA KOMALÊN KURD LI ELMANYA
FÖDERATION KURDISCHER VEREINE IN DEUTSCHLAND
ALMANYA KÛRT DERNEKLERI FEDERASYONU

Graf-Adolf-Str. 70a, D-40210 Düsseldorf
Tel : +49 (0)211 1711451-2, Fax : +49(0)211 1711453
e-mail: info@yekkom.com , yekkom@gmx.net
www.yekkom.com, www.yek-kom.com

© 1994

- *** Aachen: Kurdisches Volkshaus, Oberstr. 3, 52070 Aachen, 0241- 53 23 53
- *** Aschaffenburg: Inter. Kulturzentrum
- *** Berlin: Navenda Kurda e.V Friedrich Str.246, 10696 Berlin
- *** Bielefeld: Kurd. Friedenshaus Mezop., Herbert-Hinnendahl-Str.11/ A, 33602 Bielefeld, 0521-17 67 18
- *** Bochum: Dt.- Kurd.Solid.-Verein, Dosterner Str. 13 a,44787 Bochum
- *** Bonn: Brati.V., Bornheimer Str. 88, 53111 Bonn
- *** Bremen: BIRATI e.V., An der Weide 27-29,28195 Bremen, 0421- 59 75 589
- *** Darmstadt: Info.-u.Beratungszentrum, Elisabethenstr.44, 64283 Darmstadt, 06151- 29 67 29
- *** Dortmund: Dt. - Kurdischer Kulturverein, Rheinische Str. 78 / 80, 44137 Dortmund
- *** Düren: Kurdisches Kulturhaus, Rutger-von-scheven Str.3,52349 Düren
- *** Düsseldorf: Navande canda Kurda e.V., Ellerstr. 192, 40227 Düsseldorf, 0211-87 58 97 17
- *** Duisburg: Kurdistan Solid.-Verein, Kaiser- Wilhelm- Str. 268, 47169 Duisburg
- *** Essen: Dt.- Kurd.- Solid.-Verein, Friedrich- Ebert- Str. 58, 45127 Essen
- *** Esslingen: Kurd.-Dt.-Freunds.-verein, Neckarstr. 77, 73728 Esslingen
- *** Frankfurt: Mesop.-Kulturzentrum e.V, Gwinner Str. 28, 60388 Frankfurt, 069- 75 89 38 38
- *** Freiburg: Mesop.-Kulturzentrum e.V, Kalsruher str. 50, 79098 Freiburg, 0761- 21 77 594
- *** Friedrichshafen: Dt.- Kurd.- Gesellschaft, Löwentastr. 6,88045 Friedrichshafen, 07541-37 83 09
- *** Giessen: Mesop.- Kurdisches Kulturzentrum, Ederstr. 16,35390 Giessen, 0641-44 16 973
- *** Grevenbroich: Kurd.-jugend.-u.Kulturv., Rheydler Str. 7, 41515 Grevenbroich, 02181-756945
- *** Gummersbach: Kurd.- Kultur u.- Sportverein e.V. Feldstr. 3,51643 Gummersbach, 02261- 29 08 58
- *** Hagen: Kurdischer Kulturverein, Althagerstr. 45, 58089 Hagen, 02331- 92 31 467
- *** Halle / Saale: Mesop.-Kulturhaus, Schimmeist r. 18, 06108 Halle / Saale, 03 45- 68 16 902
- *** Hamburg: Kurdisch Deutsches Kultur Zentrum e.V., Steindamm 6220099 Hamburg
- *** Hanau: Kurdistan Kult.-Zentrum, Aschaffenburg Str.5, 63457 Hanau
- *** Hannover: Kurdistan Volkshaus, Nikolai Str. 23,30159 Hannover, 0511- 76 11 528
- *** Heidenheim: Kurd.-Dt.-Freunds.-verein, Kanalstr. 25 /1, 89520 Heidenheim
- *** Heilbronn: Kurdischer Gemienschaft, Kolpingstr. 120,74081 Heilbronn
- *** Hildesheim: Kurdischer Treffpunkt, Pepperwort.9, 31134 Hildesheim
- *** Kassel: Zentrum Kurd.-Sprache, Jägerstr. I/ 334117 Kassel
- *** Kiel: D.-Kurd.-Gesellschaft, Boninstr. 50, 24106 Kiel, 0431- 66 45 894
- *** Köln: Kurdistan Haus, Zehnstr. 7/11, 51065 Köln, 0221-80038 12
- *** Leverkusen: Mesop.-Jugend hau s, Overfeldweg 34 a, 56371 Leverkusen
- *** Lahr: Mesopotam.- Kulturverein, Friedrichstr. 48, 77933 Lahr
- *** Löhne / Vechta: Medya Kulturzentrum 2 e.V., Keetstr. 2, 49393 Löhne
- *** Ludwigshafen: Kurd.-Kulturverein, Otto-Stabel-Str. 2a, 67059 Ludwigshafen
- *** Mönchengladbach: Welate Roj, Alsstr. 9,41063 Mönchengladbach,02161- 29 49 24
- *** München: Mezopotam. Kultur Verein, Drygalski-Allee 133, 81477 München
- *** Nürnberg: Medya Volkshaus, Zufuhrstr. 17, 90443 Nürnberg
- *** Peine: AMED Kurd. Kulturverein, Ilseder Str. 4 /c,31226 Feine, 0571-59 14 24
- *** Pforzheim: Kurdischer Elternverein, Östliche Karl- Friedrichstr. 47, 75175 Pforzheim, 07231- 31 50 54
- *** Reutlingen: Kurdischer Kulturverein e.V., Ringelbacherstr. 195,72762 Reutlingen
- *** Saarbrücken: Kurdischer Gemeinde, St. Johannerstr. 66, 66115 Saarbrücken, 0681-37 25 39
- *** Salzgitter: Kurdischer Kulturzentrum, Berliner Str. 29 a, 38226 Salzgitter
- *** Stuttgart: Mesopotam. Kulturverein
- *** Trolsdorf: International. Kulturhaus, Wilhelm Hambacher Platz 27,53840 Troisdorf
- *** Ulm: Mesopotam. Kulturzentrum, Neue Str.8, 89077 Ulm
- *** Wuppertal: Viyan Kurdischer Frauenverein, Hofauer 81, 42103 Wuppertal